

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 142/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 135, 5.5.2014..	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 142/02	Lieta C-628/11: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 18. marta spriedums (<i>Oberlandesgericht Braunschweig</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret <i>International Jet Management GmbH</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 18. pants — Jebkādas diskriminācijas pilsonības dēļ aizliegums — Komerclidojumi no trešās valsts uz dalībvalsti — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, ka gaisa pārvadātājiem, kam nav šīs dalībvalsts izsniegtas darbības licences, ir jāsaņem atļauja katram lidojumam no trešās valsts	2
2014/C 142/03	Lieta C-639/11: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 20. marta spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Mehānisko transportlīdzekļu reģistrācija — LESD 34. un 36. pants — Direktīva 70/311/EEK — Direktīva 2007/46/EK — Satiksme dalībvalstī pa ceļa labo pusi — Pienākums reģistrācijas nolūkā pārvietot uz kreiso pusi tādu vieglo automobiļu stūres iekārtu, kuros tā atrodas labajā pusē.	3
2014/C 142/04	Lieta C-61/12: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 20. marta spriedums – Eiropas Komisija/Lietuvas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Mehānisko transportlīdzekļu reģistrācija — LESD 34. un 36. pants — Direktīva 70/311/EEK — Direktīva 2007/46/EK — Satiksme dalībvalstī pa ceļa labo pusi — Pienākums reģistrācijas nolūkā pārvietot uz kreiso pusi tādu vieglo automobiļu stūres iekārtu, kuros tā atrodas labajā pusē.	4

2014/C 142/05	Lieta C-139/12: Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 20. marta spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — Ar kapitāldaļu pārdošanu saistīti darījumi, kuru rezultātā tiek nodotas nekustamā īpašuma īpašumtiesības — Aplikšana ar netiešu nodokli, kas nav PVN — LESD 49. un LESD 63. pants — Pilnībā iekšēja situācija	5
2014/C 142/06	Lieta C-167/12: Tiesas (virs palāta) 2014. gada 18. marta spriedums (<i>Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – C. D./S. T. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 92/85/EEK — Pasākumi, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti — 8. pants — Māte pasūtīnātāja, kuras bērns ir dzimis pēc vienošanās par bērna iznēsāšanu, ko veic surogātmāte — Atteikums viņai piešķirt grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu — Direktīva 2006/54/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmējiem — 14. pants — Mazāk labvēlīgu nosacījumu piemērošana mātei pasūtīnātājai saistībā ar grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma piešķiršanu	6
2014/C 142/07	Lieta C-363/12: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 18. marta spriedums (<i>The Equality Tribunal</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Z/A Government Department, the Board of Management of a Community School</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2006/54/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmējiem — Māte pasūtīnātāja, kuras bērns ir dzimis pēc vienošanās par bērna iznēsāšanu, ko veic surogātmāte — Atteikums viņai piešķirt apmaksātu atvaļinājumu, kas pielīdzināms grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam vai adopcijas atvaļinājumam — Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Jebkāda veida diskriminācijas invaliditātes dēļ aizliegums — Māte pasūtīnātāja, kura pati nevar iznēsāt bērnu — Invaliditātes pastāvēšana — Direktīvu 2006/54 un 2000/78 spēkā esamība	7
2014/C 142/08	Lieta C-427/12: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 18. marta spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Juridiskā pamata izvēle — LESD 290. un 291. pants — Deleģēts akts un īstenošanas akts — Regula (ES) Nr. 528/2012 — 80. panta 1. punkts — Biocīdie produkti — Eiropas Ķimikāliju aģentūra — Komisijas noteikti maksājumi	8
2014/C 142/09	Lieta C-271/13 P: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 20. marta spriedums – <i>Rousse Industry</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Bulgārijas Republika piešķirusi, atsakoties no parādsaistību prasījumiem — Komisijas lēmums, ar kuru šis atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to atgūt — Jēdziens “jauns atbalsts” — Pienākums norādīt pamatojumu	8
2014/C 142/10	Lieta C-19/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. janvārī iesniedza <i>Sozialgericht Duisburg</i> (Vācija) – <i>Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca/Stadt Kevelaer</i>	9
2014/C 142/11	Lieta C-43/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. decembrī iesniedza <i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) – <i>ŠKO-ENERGO s.r.o./Odvolačí finanční ředitelství</i>	9
2014/C 142/12	Lieta C-45/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. janvārī iesniedza <i>Fővárosi Ítéltábla</i> (Ungārija) – Kriminālprocess pret <i>István Balázs</i> un <i>Dániel Papp</i>	10
2014/C 142/13	Lieta C-46/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. janvārī iesniedza <i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) – <i>Jürgen Kaiser/Condor Flugdienst GmbH</i>	10
2014/C 142/14	Lieta C-51/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 4. februārī iesniedza <i>Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen</i> (Vācija) – <i>Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung</i>	11
2014/C 142/15	Lieta C-52/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 4. februārī iesniedza <i>Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen</i> (Vācija) – <i>Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung</i>	12
2014/C 142/16	Lieta C-58/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. februārī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Hauptzollamt Hannover/Amazon EU Sàrl</i>	13

2014/C 142/17	Lieta C-59/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. februārī iesniedza <i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) – <i>Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export/Hauptzollamt Hamburg–Jonas</i>	13
2014/C 142/18	Lieta C-66/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>Finanzamt Linz/Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz</i>	14
2014/C 142/19	Lieta C-67/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza <i>Bundessozialgericht</i> (Vācija) – <i>Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic u.c.</i>	14
2014/C 142/20	Lieta C-69/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza <i>Tribunalul Sibiu</i> (Rumānija) – <i>Dragoș Constantin Târșia/Statul român, kuru pārstāv Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Autovehiculelor</i>	15
2014/C 142/21	Lieta C-72/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza <i>Gerechtshof 's-Hertogenbosch</i> (Nīderlande) – <i>X, otrs lietas dalībnieks: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst.</i>	16
2014/C 142/22	Lieta C-74/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza <i>Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas</i> (Lietuva) – <i>UAB "Eturas" u.c./Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba.</i>	16
2014/C 142/23	Lieta C-79/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. februārī iesniedza <i>Landgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>TUIfly GmbH/Harald Walter</i>	17
2014/C 142/24	Lieta C-81/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. februārī iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>Nannoka Vulcanus Industries BV/College van Gedeputeerde Staten van Gelderland.</i>	17
2014/C 142/25	Lieta C-82/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. februārī iesniedza <i>Corte Suprema di Cassazione</i> (Itālija) – <i>Agenzia delle Entrate/Nuova Invincibile</i>	18
2014/C 142/26	Lieta C-83/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. februārī iesniedza <i>Administrativen sad Sofia–grad</i> (Bulgārija) – <i>CEZ Razpredelenie Bulgaria AD/Komisija za zashtita ot diskriminatsia</i>	18
2014/C 142/27	Lieta C-86/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. februārī iesniedza <i>Juzgado de lo Social nº 1 de Granada</i> (Spānija) – <i>Marta León Medialdea/Ayuntamiento de Huetor Vega</i>	20
2014/C 142/28	Lieta C-89/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 21. februārī iesniedza <i>Corte Suprema di Cassazione</i> (Itālija) – <i>A2A SpA/Agenzia delle Entrate.</i>	20
2014/C 142/29	Lieta C-92/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 25. februārī iesniedza <i>Judecătoria Câmpulung</i> (Rumānija) – <i>Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran/SC Suport Colect SRL.</i>	21
2014/C 142/30	Lieta C-94/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. februārī iesniedza <i>Kúria</i> (Ungārija) – <i>Flight Refund Ltd/Deutsche Lufthansa AG</i>	22
2014/C 142/31	Lieta C-96/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. februārī iesniedza <i>tribunal de grande instance de Nîmes</i> (Francija) – <i>Jean–Claude Van Hove/CNP Assurance SA</i>	23
2014/C 142/32	Lieta C-97/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 3. martā iesniedza <i>Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>SMK Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal</i>	23
2014/C 142/33	Lieta C-98/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 3. martā iesniedza <i>Fővárosi Törvényszék</i> (Ungārija) – <i>Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. u.c./Ungārijas Republika</i>	24
2014/C 142/34	Lieta C-103/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 4. martā iesniedza <i>Vilniaus apygardos administracinis teismas</i> (Lietuva) – <i>Bronius Jakutis un Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos un Lietuvos valstybė</i>	26

2014/C 142/35 Lieta C-106/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. martā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – *FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison/Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie* . 28

2014/C 142/36 Lieta C-111/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. martā iesniedza *Varhoven Administrativen Sad* (Bulgārija) – *GST – Sarviz AG Germania/Direktor* 28

Vispārējā tiesa

2014/C 142/37 Lieta T-46/10: Vispārējās tiesas 2014. gada 20. marta spriedums – *Faci*/Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — ESBO/esteru siltuma stabilizatoru Eiropas tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu noteikšana, tirgu un klientu sadale un apmaiņa ar sensitīvu komercinformāciju — Pierādījums par vienu pārkāpuma daļu — Naudas sodi — Vienlīdzīga attieksme — Laba pārvaldība — Saprātīgs termiņš — Samērīgums. 30

2014/C 142/38 Lieta T-181/10: Vispārējās tiesas 2014. gada 20. marta spriedums – *Reagens*/Komisija Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti saistībā ar pieteikumu ņemt vērā noteiktu uzņēmumu maksātspējas neesamību procedūrā aizliegto vienošanos jomā — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar trešo personu komerciālo interešu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar pārbaūžu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību — Sevišķas sabiedrības intereses — Pienākums veikt konkrētu un individuālu pārbaudi — Daļēja piekļuve. 30

2014/C 142/39 Lieta T-306/10: Vispārējās tiesas 2014. gada 21. marta spriedums – *Yusef*/Komisija Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban* — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Personas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana pēc tās iekļaušanas Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādes izveidotā sarakstā — Sankciju komiteja — Turpmāka iekļaušana Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā — Komisijas atteikums atcelt šo iekļaušanu — Prasība sakarā ar bezdarbību — Pamattiesības — Tiesības tikt uzklausītam, tiesības uz efektīvu pārbaudi tiesā un tiesības uz īpašumu 31

2014/C 142/40 Lieta T-539/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 25. marta spriedums – *Deutsche Bank/ITSB* ("Leistung aus Leidenschaft") Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes "Leistung aus Leidenschaft" reģistrācijas pieteikums — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis — Absolūti atteikuma pamati — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vienlīdzīga attieksme — Pienākums norādīt pamatojumu — Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā 32

2014/C 142/41 Lieta T-291/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 25. marta spriedums – *Deutsche Bank/ITSB* ("Passion to Perform") Kopienas preču zīme — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme "Passion to Perform" — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis — Absolūti atteikuma pamati — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vienlīdzīga attieksme. 33

2014/C 142/42 Apvienotās lietas T-534/12 un T-535/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 26. marta spriedums – *Still/ITSB* ("Fleet Data Services") Kopienas preču zīme — Kopienas grafisku preču zīmju "Fleet Data Services" un "Truck Data Services" reģistrācijas pieteikumi — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Tiesības tikt uzklausītam — Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrais teikums 33

2014/C 142/43 Lieta T-81/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 21. marta spriedums – *FTI Touristik/ITSB* ("BigXtra") Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes "BigXtra" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts 34

2014/C 142/44 Lieta T-46/12: Vispārējās tiesas 2013. gada 5. marta rīkojums – *Chrysamed Vertrieb/ITSB – Chrysal International* ("Chrysamed") Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas 34

2014/C 142/45 Lieta T-198/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 3. februāra rīkojums – *Imax/ITSB – Himax Technologies* ("IMAX") Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas. 35

2014/C 142/46	Lieta T-62/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. janvārī – <i>BR IP Holder/ITSB – Greyleg Investments</i> (“HOKEY POKEY”)	35
2014/C 142/47	Lieta T-98/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. februārī – <i>Société Générale/Komisija</i>	36
2014/C 142/48	Lieta T-106/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. februārī – <i>Universal Utility International/ITSB</i> (“Greenworld”)	37
2014/C 142/49	Lieta T-108/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – <i>Burazer u.c./Eiropas Savienība</i>	37
2014/C 142/50	Lieta T-109/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – <i>Škugor u.c./Eiropas Savienība</i>	38
2014/C 142/51	Lieta T-124/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. februārī – <i>Somija/Komisija</i>	39
2014/C 142/52	Lieta T-125/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. februārī – <i>Gappol Marzena Porczyńska/ITSB – GAP (ITM) – (“GAPPol”)</i>	40
2014/C 142/53	Lieta T-134/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – <i>Vācija/Komisija</i>	40
2014/C 142/54	Lieta T-141/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – <i>SolarWorld u.c./Padome</i>	41
2014/C 142/55	Lieta T-142/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – <i>SolarWorld u.c./Padome</i>	42
2014/C 142/56	Lieta T-160/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – <i>Yingli Energy (China) u.c./Padome</i>	43
2014/C 142/57	Lieta T-161/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – <i>Yingli Energy (China) u.c./Padome</i>	44
2014/C 142/58	Lieta T-166/14: Prasība, kas celta 2014. gada 3. martā – <i>PRS Mediterranean/ITSB – Reynolds Presto Products (“NEOWEB”)</i>	45
2014/C 142/59	Lieta T-172/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – <i>Stahlwerk Bous/Komisija</i>	46
2014/C 142/60	Lieta T-173/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – <i>WeserWind/Eiropas Komisija</i>	47
2014/C 142/61	Lieta T-174/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – <i>Dieckerhoff Guss/Komisija</i>	47
2014/C 142/62	Lieta T-175/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – <i>Walter Hundhausen/Komisija</i>	48
2014/C 142/63	Lieta T-176/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – <i>Georgsmarienhütte/Komisija</i>	49
2014/C 142/64	Lieta T-177/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – <i>Harz Guss Zorge/Komisija</i>	50
2014/C 142/65	Lieta T-178/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – <i>Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss/Komisija</i>	51
2014/C 142/66	Lieta T-179/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – <i>Schmiedewerke Gröditz/Komisija</i>	52
2014/C 142/67	Lieta T-183/14: Prasība, kas celta 2014. gada 21. martā – <i>Schmiedag/Komisija</i>	53
2014/C 142/68	Lieta T-186/14: Prasība, kas celta 2014. gada 21. martā – <i>Atlantic Multipower Germany/ITSB – Nutrichem Diät + Pharma (“NOxtreme”)</i>	53
2014/C 142/69	Lieta T-522/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 14. februāra rīkojums – <i>Alfa-Beta Vassilopoulos/ITSB – Henkel (“AB terra Leaf”)</i>	54
2014/C 142/70	Lieta T-142/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 10. februāra rīkojums – <i>Jinko Solar u.c./Parlaments u.c.</i>	54
2014/C 142/71	Lieta T-435/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 5. marta rīkojums – <i>Triarii/Komisija</i>	55
2014/C 142/72	Lieta T-439/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 27. februāra rīkojums – <i>Fard et Sarkandi/Padome</i>	55

2014/C 142/73	Lieta T-466/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 5. februāra rīkojums – <i>Hermani Trollis/ECHA</i>	55
2014/C 142/74	Lieta T-505/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 19. marta rīkojums – <i>Stichting Sona et Nao/Komisija</i> . . .	55

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2014/C 142/75	Lieta F-8/13: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 26. marta spriedums – <i>CP/Parlaments Civildienests</i> — Ierēdnis — Nodaļas vadītājs — Pārbaudes laiks — Neapstiprināšana nodaļas vadītāja amatā — Iecelšana citā amatā, kas nav vadošs amats — Parlamenta iekšējie noteikumi. . .	56
---------------	---	----

2014/C 142/76	Lieta F-32/13: Civildienesta tiesas trešās palātas 2014. gada 27. februāra rīkojums – <i>Walton/Komisija Civildienests</i> — Pagaidu darbinieks — Atlaišanas pabalsts — Atbrīvošana no amata, kas konstatēta ar Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas lēmumu — Atbrīvošanas no amata datuma noteikšana — <i>Res judicata</i> spēks — Iecelēj institūcijas lēmumi, kas kļuvuši galīgi, jo nav iesniegta prasība tiesā — Iepriekšēja administratīvā procesa neievērošana — Acīmredzama nepieņemamība	56
---------------	--	----

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2014/C 142/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 135, 5.5.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 129, 28.4.2014.

OV C 112, 14.4.2014.

OV C 102, 7.4.2014.

OV C 93, 29.3.2014.

OV C 85, 22.3.2014.

OV C 78, 15.3.2014.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 18. marta spriedums (*Oberlandesgericht Braunschweig* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret *International Jet Management GmbH*

(Lieta C-628/11) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 18. pants — Jebkādas diskriminācijas pilsonības dēļ aizliegums — Komerclidojumi no trešās valsts uz dalībvalsti — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, ka gaisa pārvadātājiem, kam nav šīs dalībvalsts izsniegtas darbības licences, ir jāsaņem atļauja katram lidojumam no trešās valsts

(2014/C 142/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Braunschweig

Pamatlietas puses

International Jet Management GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Oberlandesgericht Braunschweig* – LESD 18. panta interpretācija – Komerclidojumi no trešās valsts uz dalībvalsti – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, ka gaisa pārvadātājiem, kam nav šīs dalībvalsts izsniegtas darbības licences, ir jāsaņem atļauja katram lidojumam no trešās valsts – Kopienas gaisa pārvadātājam, kurš nav ievērojis šo tiesisko regulējumu, piemērots naudas sods

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 18. pants, kas ir veltīts vispārējam nediskriminācijas pilsonības dēļ principam, ir piemērojams tādā situācijā, kāda tā ir pamatlietā, kurā pirmā dalībvalsts gaisa pārvadātājam, kam ir otras dalībvalsts izsniegta darbības licence, pieprasa saņemt atļauju ielidošanai pirmās dalībvalsts gaisa telpā privātu neregulāru lidojumu veikšanai no trešās valsts uz šo pirmo dalībvalsti, lai gan šādas atļaujas iegūšana netiek pieprasīta no gaisa pārvadātājiem, kam ir minētās pirmās dalībvalsts izsniegta darbības licence;
- 2) LESD 18. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz tādu pirmās dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā, paredzot naudas sodu par tā neievērošanu, ir noteikta prasība gaisa pārvadātājam, kam ir otras dalībvalsts izsniegta darbības licence, saņemt atļauju ielidošanai pirmās dalībvalsts gaisa telpā, lai veiktu privātus neregulārus lidojumus no trešās valsts uz šo pirmo dalībvalsti, lai gan šādas atļaujas saņemšana netiek prasīta no gaisa pārvadātājiem, kuriem ir minētās pirmās dalībvalsts izsniegta darbības licence, un ar kuru šīs atļaujas piešķiršana tiek pakārtota nosacījumam par deklarācijas iesniegšanu, ar ko tiek apliecināts, ka gaisa pārvadātāji, kuriem ir šīs pirmās dalībvalsts izsniegta darbības licence, vai nu nav gatavi veikt šos lidojumus, vai arī nespēj tos veikt.

⁽¹⁾ OV C 80, 17.03.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 20. marta spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika**(Lieta C-639/11) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Mehānisko transportlīdzekļu reģistrācija — LESD 34. un 36. pants — Direktīva 70/311/EEK — Direktīva 2007/46/EK — Satiksme dalībvalstī pa ceļa labo pusi — Pienākums reģistrācijas nolūkā pārvietot uz kreiso pusi tādu vieglo automobiļu stūres iekārtu, kuros tā atrodas labajā pusē**

(2014/C 142/03)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Wilms, G. Zavvos un K. Herrmann)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji – B. Majczyna un M. Szpunar)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Lietuvas Republika (pārstāvji – D. Kriaučiūnas un R. Krasuckaitė)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde – LESD 34. panta, Padomes 1970. gada 8. jūnija Direktīvas 70/311/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju stūres iekārtu (OV L 133, 10. lpp.) 2.a panta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvas 2007/46/EK, ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (OV L 263, 1. lpp.), 4. panta 3. punkta pārkāpums – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar ko aizliedz transportlīdzekļu ar stūres iekārtu labajā pusē reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) pakārtojot jaunu vai citā dalībvalstī reģistrētu vieglo automobiļu, kuru stūres iekārta atrodas labajā pusē, reģistrāciju savā teritorijā prasībai par to, ka stūre ir jāpārceļ uz kreiso pusi, Polijas Republika nav izpildījusi Padomes 1970. gada 8. jūnija Direktīvas 70/311/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju stūres iekārtu 2.a pantā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvas 2007/46/EK, ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai ("pamatdirektīva"), 4. panta 3. punktā, kā arī LESD 34. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Polijas republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Lietuvas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 73, 10.3.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 20. marta spriedums – Eiropas Komisija/Lietuvas Republika(Lieta C-61/12) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Mehānisko transportlīdzekļu reģistrācija — LESD 34. un 36. pants — Direktīva 70/311/EEK — Direktīva 2007/46/EK — Satiksme dalībvalstī pa ceļa labo pusi — Pienākums reģistrācijas nolūkā pārvietot uz kreiso pusi tādu vieglo automobiļu stūres iekārtu, kuros tā atrodas labajā pusē

(2014/C 142/04)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Steiblytė, G. Wilms un G. Zavvos)

Atbildētāja: Lietuvas Republika (pārstāvji – D. Kriaučiūnas un R. Krasuckaitė)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Igaunijas Republika (pārstāve – M. Linntam), Latvijas Republika (pārstāvji – I. Kalniņš un A. Nikolajeva) un Polijas Republika (pārstāvji – B. Majczyna un M. Szipunar)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde – LESD 34. panta, Padomes 1970. gada 8. jūnija Direktīvas 70/311/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju stūres iekārtu (OV L 133, 10. lpp.) 2.a panta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvas 2007/46/EK, ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (“pamatdirektīva”) (OV L 263, 1. lpp.), 4. panta 3. punkta pārkāpums – Valsts tiesiskais regulējums, ar ko ir aizliegts reģistrēt jaunus vieglos automobiļus, kuriem stūre atrodas labajā pusē, kaut arī šādi automobiļi atbilst prasībām, kas paredzētas Pamatdirektīvā un atsevišķajās direktīvās – Atteikums reģistrēt iepriekš citā dalībvalstī reģistrētus vieglos automobiļus ar stūres iekārtu labajā pusē

Rezolutīvā daļa:

- 1) aizliedzot reģistrēt vieglos automobiļus, kuriem stūre atrodas labajā pusē, un/vai izvirzot prasību, ka jauna vai citā dalībvalstī reģistrēta vieglā automobiļa ar stūres iekārtu labajā pusē reģistrēšanai stūre ir jāpārceļ uz kreiso pusi, Lietuvas Republika nav izpildījusi Padomes 1970. gada 8. jūnija Direktīvas 70/311/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju stūres iekārtu 2.a pantā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvas 2007/46/EK, ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (“pamatdirektīva”), 4. panta 3. punktā, kā arī LESD 34. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Lietuvas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Igaunijas Republika, Latvijas Republika un Polijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 118, 21.4.2012.

Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 20. marta spriedums (*Tribunal Supremo* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña*

(Lieta C-139/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — Ar kapitāldaļu pārdošanu saistīti darījumi, kuru rezultātā tiek nodotas nekustamā īpašuma īpašumtiesības — Aplikšana ar netiešu nodokli, kas nav PVN — LESD 49. un LESD 63. pants — Pilnībā iekšēja situācija

(2014/C 142/05)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Atbildētāja: Generalidad de Cataluña

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Tribunal Supremo* – Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 13. panta B daļas d) punkta interpretācija – Darījumu, kuri attiecas uz 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunktā minētajām kapitāldaļām, atbrīvošana – Izņēmums – Ar kapitāldaļu pārdošanu saistīti darījumi, kuru rezultātā tiek nodotas nekustamā īpašuma īpašumtiesības – Valsts tiesiskais regulējums, kas kādas sabiedrības, kuras aktīvus galvenokārt veido nekustamais īpašums, kapitāla vairākuma iegādei piemēro netiešu nodokli, kas nav PVN

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķina bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pieļauj tādu valsts tiesību normu kā 1988. gada 28. jūlija Likuma 24/1988 par vērtspapīru tirgu (*Ley 24/1988 del Mercado de Valores*), kurā grozījumi izdarīti ar 1991. gada 6. jūnija Likumu 18/1991 par fizisko personu ienākumu nodokli (*Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas*), 108. pants, saskaņā ar kuru kapitāldaļu vairākuma iegādi sabiedrībā, kuras aktīvus galvenokārt veido nekustamie īpašumi, aplik ar tādu nodokli kā pamatlietā, kas nav pievienotās vērtības nodoklis.

⁽¹⁾ OV C 174, 16.6.2012.

Tiesas (virs palāta) 2014. gada 18. marta spriedums (*Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – C. D./S. T.

(Lieta C-167/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 92/85/EEK — Pasākumi, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti — 8. pants — Māte pasūtīnātāja, kuras bērns ir dzimis pēc vienošanās par bērna iznēsāšanu, ko veic surogātmāte — Atteikums viņai piešķirt grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu — Direktīva 2006/54/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmējiem — 14. pants — Mazāk labvēlīgu nosacījumu piemērošana mātei pasūtīnātājai saistībā ar grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma piešķiršanu

(2014/C 142/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne

Pamatlietas puses

Prasītāja: C. D.

Atbildētājs: S. T.

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Employment Tribunal Newcastle upon tyne* – Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu darba drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (desmitā atsevišķā direktīva saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punktu) (OV L 348, 1. lpp.) 1. panta 1. punkta, 2. panta c) apakšpunkta, 8. panta 1. punkta un 11. panta 2. punkta b) apakšpunkta interpretācija – Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 23. lpp.), 14. panta un 2. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkta interpretācija – Jebkādas nelabvēlīgākas attieksmes aizliegums pret sievieti, kas saistīts ar grūtniecību vai bērna kopšanas atvaļinājumu Direktīvas 92/85/EEK izpratnē – Piemērošanas joma – Surogātmāte, kas ir iznēsājusi bērnu citai sievietei – Tiesības uz bērna kopšanas atvaļinājumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (desmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē), ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm nav pienākuma piešķirt grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu darba ņēmējai mātei pasūtīnātājai, kura ir ieguvusi bērnu pēc vienošanās par bērna iznēsāšanu, ko veic surogātmāte, tostarp tad, ja viņa var barot šo bērnu ar krūti pēc dzemdībām vai ja viņa faktiski baro šo bērnu ar krūti;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, 14. pants, to lasot kopsakarā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu un 2. punkta c) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka par diskrimināciju dzimuma dēļ nav kvalificējams fakts, ka darba devējs ir atteicis piešķirt grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu mātei pasūtīnātājai, kura ir ieguvusi bērnu pēc vienošanās par bērna iznēsāšanu, ko veic surogātmāte.

⁽¹⁾ OV C 194, 30.6.2012.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 18. marta spriedums (*The Equality Tribunal* (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Z/A Government Department, the Board of Management of a Community School*

(Lieta C-363/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2006/54/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmējiem — Māte pasūtītāja, kuras bērns ir dzimis pēc vienošanās par bērna iznēsāšanu, ko veic surrogātmāte — Atteikums viņai piešķirt apmaksātu atvaļinājumu, kas pielīdzināms grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam vai adopcijas atvaļinājumam — Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Jebkāda veida diskriminācijas invaliditātes dēļ aizliegums — Māte pasūtītāja, kura pati nevar iznēsāt bērnu — Invaliditātes pastāvēšana — Direktīvu 2006/54 un 2000/78 spēkā esamība

(2014/C 142/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

The Equality Tribunal

Pamatlietas puses

Prasītāja: Z

Atbildētāji: A Government Department, the Board of Management of a Community School

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *The Equality Tribunal* (Īrija) – Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 23. lpp.) 4. un 14. panta interpretācija – Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.) 3. panta 1. un 5. punkta interpretācija – Bioloģiskā māte, kura izmantojusi surrogātmātes pakalpojumus – Persona, kuras fiziskie trūkumi tai liedz dzemdēt bērnu – Tiesības uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, it īpaši tās 4. un 14. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka diskriminācijas dzimuma dēļ nav tad, ja darba ņēmējai, kura ir māte pasūtītāja, kuras bērns ir dzimis pēc vienošanās par bērna iznēsāšanu, ko veic surrogātmāte, tiek atteikts piešķirt apmaksātu atvaļinājumu, kas ir pielīdzināms grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam;

Šī direktīva neattiecas uz šādas mātes pasūtītājas situāciju saistībā ar adopcijas atvaļinājuma piešķiršanu;

- 2) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, ir jāinterpretē tādējādi, ka nav diskriminācijas invaliditātes dēļ, ja darba ņēmējai, kura nevar iznēsāt bērnu un kuras bērns ir piedzimis pēc vienošanās par bērna iznēsāšanu, ko veic surrogātmāte, tiek atteikts apmaksāts atvaļinājums, kas ir pielīdzināms grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam vai adopcijas atvaļinājumam;

Šīs direktīvas spēkā esamība nevar tikt izvērtēta saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, bet minētā direktīva, cik vien iespējams, ir jāinterpretē saskaņā ar šo konvenciju.

⁽¹⁾ OV C 311, 13.10.2012.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 18. marta spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome**(Lieta C-427/12) ⁽¹⁾****Prasība atcelt tiesību aktu — Juridiskā pamata izvēle — LESD 290. un 291. pants — Deleģēts akts un īstenošanas akts — Regula (ES) Nr. 528/2012 — 80. panta 1. punkts — Biocīdie produkti — Eiropas Ķīmikāliju aģentūra — Komisijas noteikti maksājumi**

(2014/C 142/08)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Smulders, C. Zadra un E. Manhaeve)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – L. Visaggio un A. Troupiotis) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Moore un I. Šulce)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētāju prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek, E. Ruffér un D. Hadroušek), Dānijas Karaliste (pārstāvji – V. Pasternak Jørgensen un C. Thorning), Francijas Republika (pārstāvji – G. de Bergues, D. Colas un N. Rouam), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman un M. Noort), Somijas Republika (pārstāvji – H. Leppo un M. J. Leppo), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – C. Murrell un M. Holt, pārstāvji, kam palīdz B. Kennelly, barrister)

Priekšmets

Prasība atcelt tiesību aktu – Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Regulas (ES) Nr. 528/2012 par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (OV L 167, 1. lpp.) 80. panta 1. punkts, kurā ir paredzēts pieņemt pasākumus, ar kuriem nosaka maksas, kas ir maksājamas Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai (EĶA), ar īstenošanas aktu atbilstīgi LESD 291. pantam un nevis ar deleģēto aktu atbilstīgi LESD 290. pantam – Juridiskā pamata izvēle – Reglamentējošo pilnvaru, kuras Savienības likumdevējs var piešķirt Komisijai, piešķiršana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Somijas Republika, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 355, 17.11.2012.

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 20. marta spriedums – Rouse Industry/Eiropas Komisija**(Lieta C-271/13 P) ⁽¹⁾****Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Bulgārijas Republika piešķirusi, atsakoties no parādsaistību prasījumiem — Komisijas lēmums, ar kuru šis atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to atgūt — Jēdziens “jauns atbalsts” — Pienākums norādīt pamatojumu**

(2014/C 142/09)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Rouse Industry (pārstāvji – A. Angelov un S. Panov, advokati)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Urraca Caviedes un D. Stefanov)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2013. gada 20. marta spriedumu lietā T-489/11 *Rousse Industry*/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasītājas prasību daļēji atcelt Komisijas 2011. gada 13. jūlija Lēmumu 2012/706/ES par valsts atbalstu SA.28903 (C 12/2010) (*ex N 389/09*), ko Bulgārija piešķirusi uzņēmumam *Rousse Industry* (OV 2012, L 320, 27. lpp.) – Valsts atbalsts, atsakoties no parādsaistību prasījumiem – Lēmums, ar kuru šis atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to atgūt – Tāds procesuālo noteikumu pārkāpums, ar kuru tiek apdraudētas prasītāja tiesības – Vispārējās tiesas izdarīts Savienības tiesību pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*
- 2) *Rousse Industry AD atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

(¹) OV C 207, 20.7.2013.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. janvārī iesniedza Sozialgericht Duisburg (Vācija) – Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca/Stadt Kevelaer

(Lieta C-19/14)

(2014/C 142/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Sozialgericht Duisburg

Pamatlietas puses

Prasītājas: Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca

Atbildētāja: Stadt Kevelaer

Prejudiciālie jautājumi

- a) Vai SGB II [Sociālā nodrošinājuma kodeksa II sējuma] 7. panta 1. punkta otrais teikums ir saderīgs ar Eiropas Kopienas tiesībām?
- b) Ja atbilde ir noraidoša, vai Vācijas Federatīvajai Republikai ir jāgroza tiesiskais regulējums vai arī tieši rodas cita tiesiskā situācija, konkrētajā gadījumā – kāda?
- c) SGB II 7. panta 1. punkta otrais teikums paliek spēkā līdz (iespējams) nepieciešamajai tiesiskā regulējuma grozīšanai, ko izdara Vācijas Federatīvās Republikas iestādes?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. decembrī iesniedza Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) – ŠKO-ENERGO s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Lieta C-43/14)

(2014/C 142/11)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: ŠKO-ENERGO s.r.o.

Atbildētāja: Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK ⁽¹⁾, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz piemērot valsts tiesību normas, kurās ir paredzēts emisijas kvotu bezmaksas piešķiršanu attiecīgajā laika posmā aplikt ar dāvinājuma nodokli?

⁽¹⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. janvārī iesniedza Fővárosi Ítéltábla (Ungārija) – Kriminālprocess pret István Balázs un Dániel Papp

(Lieta C-45/14)

(2014/C 142/12)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Ítéltábla

Pamatlietas puses

Apsūdzētie: István Balázs un Dániel Papp

Cita lietas dalībniece: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Prejudiciālie jautājumi

Tiesai tiek lūgts prejudiciālā kārtā atbildēt uz prejudiciālu jautājumu, vai tiesiskais regulējums par tiesisku apsūdzēšanu vai šāda regulējuma neesamība Ungārijas Kriminālprocesa likuma 2. pantā:

- 1) pārkāpj Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā noteiktās “tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu”?
- 2) rada Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā, kā arī Starptautiskā pakta par pilsoņu un politiskajām tiesībām 14. panta 7. daļā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, 7. protokola 4. panta 1. daļā noteikto “tiesību netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu” pārkāpumu?
- 3) rada Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 54. pantā noteiktā “tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma” pārkāpumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. janvārī iesniedza Amtsgericht Rüsselsheim (Vācija) – Jürgen Kaiser/Condor Flugdienst GmbH

(Lieta C-46/14)

(2014/C 142/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Rüsselsheim

Pamatlietas puses

Prasītājs: Jürgen Kaiser

Atbildētāja: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciālais jautājums

Vai gaisa pārvadātājam, lai varētu sev prasīt regulas ⁽¹⁾ 5. panta 3. punktā paredzēto iespēju atbrīvot no pienākuma, ir jāizskaidro un jāpierāda, ka tas ir veicis visus iespējamus pasākumus, lai izvairītos no ārkārtēja apstākļa, kas izpaužas kā atcelšana vai ilga kavēšanās, gaidāmajām sekām, vai ka tam nav bijis šādi iespējams veikt šādus pasākumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 4. februārī iesniedza Oberverwaltungsgericht für
das Land Nordrhein-Westfalen (Vācija) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für
Landwirtschaft und Ernährung**

(Lieta C-51/14)

(2014/C 142/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Atbildētājs: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulā (EEK) Nr. 1998/78 ⁽¹⁾ cukura aizstāšana cukura uzglabāšanas izmaksu kompensāciju jomā ir regulēta izsmeltoši un vai atbilstoši šai tiesību normai nav paredzēts nosacītums, ka aizstājamo cukuru ir saražojis cits tās pašās dalībvalsts suverēnajā teritorijā reģistrēts ražotājs?
- 2) Gadījumā, ja uz jautājumiem tiek atbildēts apstiprinoši: vai Regulas (EEK) Nr. 1998/78 14. panta 3. punktā ir paredzēts, ka, lai varētu saņemt uzglabāšanas izmaksu kompensāciju, C cukurs cukura ražotājiem ir “faktiski jāaizstāj”?
- 3) Ja Regulas (EEK) Nr. 2670/81 2. panta 2. punkts ir piemērojams cukura aizstāšanas gadījumā: vai Regulas (EEK) Nr. 2670/81 ⁽²⁾ 2. panta 2. punktā ir paredzēts, ka, lai varētu saņemt uzglabāšanas izmaksu kompensāciju, C cukurs cukura ražotājiem ir “faktiski jāaizstāj”?
- 4) Pakārtoti: vai Regulas (EEK) Nr. 2670/81 2. panta 2. punkts nav spēkā tiktāl, ciktāl tajā ir prasīts, ka aizstājamo cukuru var aizstāt ar citu cukuru, “ko ražojis cits ražotājs, kurš darbojas tās pašas dalībvalsts teritorijā”?

⁽¹⁾ Komisijas 1978. gada 18. augusta Regula (EEK) Nr. 1998/78 par cukura uzglabāšanas izmaksu kompensācijas regulējuma īstenošanas noteikumiem; OV L 231, 5. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 1981. gada 14. septembra Regula (EK) Nr. 2670/81 par ražošanas, pārsniedzot kvotas, cukura sektorā īstenošanas noteikumiem; OV L 262, 14. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 4. februārī iesniedza *Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Vācija) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung*

(Lieta C-52/14)

(2014/C 142/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Atbildētāja: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jautājumā par noilguma pārtraukšanu kompetentā iestāde Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta trešās daļas izpratnē ir tā, kuras kompetencē ietilpst pieņemt lēmumu, kas attiecas uz pārkāpumu izmeklēšanu vai iztiesāšanu, neatkarīgi no tā, vai tā bija piešķīrusi finanšu līdzekļus? Vai lēmuma, kas attiecas uz pārkāpumu izmeklēšanu vai iztiesāšanu, mērķim jābūt administratīva akta pieņemšanai vai administratīva soda uzlikšanai?
- 2) Vai “konkrētā persona” Regulas Nr. 2988/95 (EK, Euratom) 3. panta 1. punkta trešās daļas izpratnē var būt arī uzņēmuma darbinieks, kurš ir nopratināts kā liecinieks?
- 3) Vai ikvienam “lēmumam, kas attiecas uz pārkāpumu izmeklēšanu vai iztiesāšanu [...] kurš [...] darīts zināms” (Regulas Nr. 2988/95 [EK, Euratom] 3. panta 1. punkta trešā daļa) jābūt saistītam ar konkrētām kļūdām, kuras cukura ražotājs pieļāvis, aprēķinot cukura ražošanu (faktiskie apstākļi), par ko parasti pieņēmumi tiek izdarīti vai kļūdas tiek konstatētas tikai, atbilstoši pārbaudot tirgus organizācijas prasību izpildi? Vai par “lēmumu, kas attiecas uz pārkāpumu izmeklēšanu”, kas darīts zināms, var uzskatīt arī pārbaudi noslēdzošu vai tās rezultātus izvērtējošu gala ziņojumu, kurā netiek izvirzīti papildu jautājumi par noteiktiem faktiskajiem apstākļiem?
- 4) Vai “vairākkārtēji pārkāpumi” Regulas Nr. 2988/95 (EK, Euratom) 3. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē prasa, lai kā pārkāpums vērtētā rīcība vai nolaidība laika ziņā būtu cieši saistītas, lai tās varētu vērtēt vēl arī kā “vairākkārtēju” rīcību vai nolaidību? Gadījumā, ja uz jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai šī ciešā saikne laika ziņā zūd, tostarp, tādēļ, ka pārkāpums, kas pieļauts, aprēķinot cukura daudzumu, cukura tirdzniecības gada laikā ir noticis tikai vienu reizi un pēc tam atkal atkarņojas tikai nākošajā vai tam sekojošajos cukura tirdzniecības gados?
- 5) Vai vairākkārtējais raksturs Regulas Nr. 2988/95 (EK, Euratom) 3. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē var zaudēt savu nozīmi tādēļ, ka kompetentā iestāde, zinot par sarežģītajiem faktiskajiem apstākļiem, uzņēmumu nav pārbaudījusi vai arī ir pārbaudījusi to neregulāri vai bez pienācīgas rūpības?
- 6) Kad nepārtraukta vai vairākkārtēja pārkāpuma gadījumā sākas Regulas Nr. 2988/95 (EK, Euratom) 3. panta 1. punkta ceturtajā daļā paredzētais divreiz ilgākais noilguma termiņš, kas ir astoņi gadi? Vai šis noilguma termiņš sākas brīdī, kad beidzas ikviena kā pārkāpums kvalificējama rīcība (regulas 3. panta 1. punkta pirmā daļa), vai arī tad, kad beidzas pēdējā vairākkārtējā rīcība (regulas 3. panta 1. punkta otrā daļa)?
- 7) Vai kompetentās iestādes lēmums, kas attiecas uz pārkāpumu izmeklēšanu vai iztiesāšanu, var pārtraukt Regulas Nr. 2988/95 (EK, Euratom) 3. panta 1. punkta ceturtajā daļā paredzēto divreiz ilgāko noilguma termiņu, kas ir astoņi gadi?
- 8) Vai atšķirīgu faktisko apstākļu gadījumā, kas tiek ņemti vērā, aprēķinot subsīdijas, noilguma termiņi, kas aprēķināmi saskaņā ar Regulas Nr. 2988/95 (EK, Euratom) 3. panta 1. punktu, ir jānosaka dalīti, atkarībā no faktiskajiem apstākļiem (pārkāpuma)?
- 9) Vai, lai sāktos divreiz ilgākais noilguma termiņš Regulas Nr. 2988/95 (EK, Euratom) 3. panta 1. punkta ceturtais daļas izpratnē, nozīme ir tam, vai iestāde zināja par pārkāpumu?

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 12, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. februārī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) – Hauptzollamt Hannover/Amazon EU Sàrl

(Lieta C-58/14)

(2014/C 142/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Atbildētāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: Hauptzollamt Hannover

Prasītāja un kasācijas tiesvedībā atbildētāja: Amazon EU Sàrl

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Kombinētās nomenklatūras ⁽¹⁾ 8543 7010 apakšpozīcijas preču apraksts ir jāsaprot tādējādi, ka tajā ir jāklasificē tikai tādas iekārtas, kurām ir vienīgi tulkošanas vai vārdnīcas funkcija?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša: Vai Kombinētās nomenklatūras 8543 7010 apakšpozīcijā ir jāklasificē arī iekārtas, kurās tulkošanas vai vārdnīcas funkcija attiecībā pret to galveno funkciju (šajā gadījumā lasīšanas funkciju) ir nenozīmīga?

⁽¹⁾ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu redakcijā, kas izriet no Komisijas 2010. gada 5. oktobra Regulas (ES) Nr. 861/2010 (0), ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 284, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. februārī iesniedza Finanzgericht Hamburg (Vācija) – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export/Hauptzollamt Hamburg–Jonas

(Lieta C-59/14)

(2014/C 142/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg–Jonas

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja Kopienas tiesību normas pārkāpums tika atklāts tikai pēc kaitējuma iestāšanās, vai lietas noilguma termiņa sākumam saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta pirmo daļu nepieciešamā un Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punktā definētā pārkāpuma priekšnoteikums līdzās saimnieciskās darbības subjekta rīcībai vai nolaidībai kumulatīvi ir kaitējums Savienības kopbudžetam vai tās pārvaldītiem budžetiem, un tāpēc lietas noilguma termiņš sākas tikai līdz ar kaitējuma iestāšanos, vai tomēr lietas noilguma termiņš sākas neatkarīgi no kaitējuma iestāšanās brīža jau ar saimnieciskās darbības subjekta rīcību vai nolaidību, kas ir Kopienas tiesību normas pārkāpums?

2) Ar nosacījumu, ka uz 1. jautājumu tiek atbildēts, ka lietas noilguma termiņš sākas tikai ar kaitējuma iestāšanos:

vai kaitējums – saistībā ar galīgi piešķirtās eksporta kompensācijas atmaksāšanu – Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punktā izpratnē rodas jau tad, kad eksportētājam ir samaksāta eksporta kompensācijai atbilstoša summa Regulas (EEK) Nr. 565/80 5. panta 1. punkta izpratnē, lai arī netika atbrīvots nodrošinājums saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 565/80 6. pantu, vai tomēr kaitējums rodas tikai nodrošinājuma atbrīvošanas vai attiecīgi eksporta kompensācijas galīgās piešķiršanas brīdī?

(¹) Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Finanzamt Linz/Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz*

(Lieta C-66/14)

(2014/C 142/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Linz

Atbildētāja iestāde: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Ieinteresētās lietas dalībnieces: IFN-Holding AG, IFN Beteiligung GmbH

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai LESD 107. pants (agrāk – EKL 87. pants) saistībā ar LESD 108. panta 3. punktu (agrāk – EKL 88. panta 3. punkts) ir pretrunā valsts pasākumam, saskaņā ar kuru, iegādājoties kapitāla daļas sabiedrībā rezidentē, ja nodokļus piemēro uzņēmumu grupai, ir jānoraksta nodokļa bāzi un līdz ar to nodokļu slogu samazinoša nemateriālā vērtība, bet, iegādājoties kapitāla daļas citos iedzīvotāju ienākuma nodokļa un uzņēmumu ienākuma nodokļa piemērošanas gadījumos, nemateriālo vērtību šādi norakstīt nedrīkst?
2. Vai LESD 49. pants (agrāk – EKL 43. pants) saistībā ar LESD 54. pantu (agrāk – EKL 48. pants) ir pretrunā dalībvalsts tiesību normām, saskaņā ar kurām, iegādājoties kapitāla daļas sabiedrībā rezidentē, ja nodokļus piemēro uzņēmumu grupai, ir jānoraksta nemateriālā vērtība, bet, iegādājoties sabiedrības nerezidentes (it īpaši citas ES dalībvalsts rezidentes) kapitāla daļas, nemateriālo vērtību šādi norakstīt nedrīkst?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza *Bundessozialgericht* (Vācija) – *Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic u.c.*

(Lieta C-67/14)

(2014/C 142/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundessozialgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: Jobcenter Berlin Neukölln

Atbildētāji: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ 4. pantā ietvertais pienākums nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi – izņemot Regulas (EK) Nr. 883/2004 70. panta 4. punktā paredzēto eksporta izslēgšanu – ir piemērojams arī attiecībā uz īpašiem no iemaksām neatkarīgiem naudas pabalstiem Regulas (EK) Nr. 883/2004 70. panta 1. un 2. punkta izpratnē?
- 2) Ja uz 1. jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai – konkrētajā gadījumā kādā apmērā – var ierobežot Regulas (EK) Nr. 883/2004 4. pantā ietverto pienākumu nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi ar valsts tiesību normās ietvertiem noteikumiem, ar kuriem tiek transponēts Direktīvas 2004/38/EK ⁽²⁾ 24. panta 2. punkts un saskaņā ar kuriem šo pabalstu pieejamībai nav izņēmumu, ja Savienības pilsoņa uzturēšanās tiesības citā dalībvalstī izriet vienīgi no mērķa atrast darbu?
- 3) Vai LESD 45. panta 2. punktam, to lasot kopā ar LESD 18. pantu, ir pretrunā valsts tiesību norma, kas attiecībā uz vienīgi darba meklēšanai piešķirtu uzturēšanās tiesību laiku no saiknes ar uzņēmējvalsti bez izņēmumiem liedz Savienības pilsoņiem, kuri kā darba meklētāji var atsaukties uz savām tiesībām brīvi pārvietoties, saņemt sociālo pabalstu, kura mērķis ir iztikas nodrošināšana un kurš vienlaicīgi arī atvieglo piekļuvi darba tirgum?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza Tribunalul Sibiu (Rumānija) – Dragoș Constantin Târșia/Statul român, kuru pārstāv Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Autovehiculelor

(Lieta C-69/14)

(2014/C 142/20)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Sibiu

Pamatlietas puses

Pieteicējs: Dragoș Constantin Târșia

Atbildētāji: Statul român, kuru pārstāv Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Autovehiculelor

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17., 20., 21. un 47. pants, Līguma par Eiropas Savienību 6. pants, Līguma par Eiropas Savienības darbību 110. pants, Kopienu tiesībās un Tiesas judikatūrā iedibinātais tiesiskās noteiktības princips var tikt interpretēti tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā Likuma Nr. 554/2004 21. panta 2. punktā esošais, kurā ir paredzēta iespēja Kopienu tiesību pārkāpuma principa pārkāpuma gadījumā pārskatīt tikai un vienīgi administratīvo strīdu lietās pasludinātos valsts tiesu nolēmumus, taču nav paredzēta iespēja pārskatīt citās, nevis administratīvo strīdu, lietās (proti, civillietās vai krimināllietās) pasludinātos valsts tiesu nolēmumus, kuros pārkāpts minētais Kopienu tiesību pārkāpuma princips?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza *Gerechtshof 's-Hertogenbosch* (Nīderlande) – X, otrs lietas dalībnieks: *Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst*

(Lieta C-72/14)

(2014/C 142/21)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Otrs lietas dalībnieks: *Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Spriedumā lietā *Fitzwilliam* ⁽¹⁾ Eiropas Savienības Tiesa ir nospriedusi, ka dalībvalsts kompetentas iestādes izdota apliecība E101 citu dalībvalstu sociālā nodrošinājuma iestādēm ir saistoša pat tad, ja šī apliecība ir saturiski nepareiza. Vai šis secinājums ir piemērojams arī tādiem gadījumiem kā aplūkojamais gadījums, kad regulas ⁽²⁾ kompetences noteikšanas noteikumi nav piemērojami?
- 2) Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, nozīme ir tam, ka kompetentā iestāde nav paredzējusi izsniegt apliecību E101, bet administratīvu iemeslu dēļ apzināti un pēc pienācīgas apsvēršanas ir izmantojusi dokumentus, kas pēc formas un satura rada apliecības E101 iespaidu, ja ieinteresētā persona ir uzskatījusi un arī saprātīgi varējusi uzskatīt, ka ir saņēmusi šādu apliecību?

⁽¹⁾ 2000. gada 10. februāra spriedums lietā C-202/97 *FTS* (*Recueil*, I-883. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza *Lietuvos vyriausioji administracinis teismas* (Lietuva) – UAB “*Eturas*” u.c./*Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba*

(Lieta C-74/14)

(2014/C 142/22)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāji: UAB “*Eturas*” u.c.

Atbildētājs: *Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba*

Ieinteresētās personas: UAB “*Aviaeuropa*”, UAB “*Grand Voyage*”, UAB “*Kalnių upė*”, UAB “*Keliautojų klubas*”, UAB “*Smaragdas travel*”, UAB “*700LT*”, UAB “*Aljus ir Ko*”, UAB “*Gustus vitae*”, UAB “*Tropikai*”, UAB “*Vipauta*”, UAB “*Vistus*”,

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācijā, kur uzņēmumi piedalās šajā lietā raksturotā kopīgā datorizētā informācijas sistēmā, un Konkurences padome ir pierādījusi, ka šajās sistēmās ir ieviests sistēmas paziņojums par atlaižu ierobežojumiem un tehniskie ierobežojumu atlaides likmes ievadīšanai, var uzskatīt, ka šie uzņēmumi zināja vai tiem vajadzēja zināt par sistēmas paziņojumu, kas ieviests datorizētajā informācijas sistēmā un, ka neiebilstot pret šādu atlaižu ierobežojumu piemērošanu, ir klusējot izteikuši piekrišanu cenas atlaides ierobežojumam, un tāpēc atzīstami par atbildīgiem par piedalīšanos saskaņotās darbības atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, kādi faktori būtu jāņem vērā, nosakot, vai uzņēmumi, kuri piedalījās kopējā datorizētajā informācijas sistēmā, pamata lietā esošajos apstākļos ir piedalījušies saskaņotās darbības LESD 101. panta 1. punkta izpratnē?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. februārī iesniedza *Landgericht Hannover*
(Vācija) – *TUIfly GmbH/Harald Walter***

(Lieta C-79/14)

(2014/C 142/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāja: TUIfly GmbH

Atbildētājs: Harald Walter

Prejudiciālie jautājumi

- I. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004⁽¹⁾ 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka arī nepaziņota lidojuma "pārceļšana uz agrāku laiku", kuras dēļ pasažieri nevar izmantot reisu, ietilpst regulas piemērošanas jomā?
- II. Vai regula ir jāinterpretē tādējādi, ka lidojuma kavēšanās cēlonis, izņemot 5. pantu, nav izšķirošs?
- III. Vai regulas mērķis, proti, kompensēt kaitējumu, ko radījis zaudētais laiks, attiektos arī uz situāciju, kad pasažieris būtu ieradies agrāk, un tāpēc tas ietekmētu viņa rīcībā esošo laiku pirms lidojuma?
- IV. Vai regula jāpiemēro tāpēc, ka lidojuma pārceļšana uz agrāku laiku nav paziņota un tādēļ brīvdienu kūrorts ir sasniegts vēlāk nekā plānots?
- V. Vai regulas mērķim vajadzētu būt augsta līmeņa aizsardzībai, kā rezultātā tiek aizsargāta pasažiera rīcībā esošā laika ierobežošana? Arī attiecībā uz lidojuma pārceļšanu uz agrāku laiku?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. februārī iesniedza *Raad van State*
(Nīderlande) – *Nannoka Vulcanus Industries BV/College van Gedeputeerde Staten van Gelderland***

(Lieta C-81/14)

(2014/C 142/24)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Nannoka Vulcanus Industries BV

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā: College van Gedeputeerde Staten van Gelderland

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai no Padomes 1999. gada 11. marta Direktīvas 1999/13/EK⁽¹⁾ par gaistošu organisko savienojumu emisijas ierobežošanu no organiskiem šķīdinātājiem noteiktos darbības veidos un iekārtās II B pielikuma izriet, ka tādu iekārtu operatoram, kurās [ražojuma] cieto daļiņu saturu var uzskatīt par nemainīgu un izmantot kā atskaites lielumu emisijas samazināšanā, ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, atkāpjoties no šajā pielikumā noteiktā grafika, ir jāpiešķir termiņa pagarinājums, lai īstenotu emisijas samazināšanas plānu?

Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai piešķirot termiņa pagarinājumu, lai īstenotu emisijas samazināšanas plānu Direktīvas 1999/13/EK II B pielikuma izpratnē, ir nepieciešama kāda konkrēta iekārtas operatora darbība vai kompetentās iestādes atļauja?

3) Uz kādu kritēriju pamata tiek noteikts Direktīvas 1999/13/EK II B pielikumā paredzētā termiņa pagarinājuma ilgums?

⁽¹⁾ OV L 85, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. februārī iesniedza Corte Suprema di Cassazione (Itālija) – Agenzia delle Entrate/Nuova Invincibile

(Lieta C-82/14)

(2014/C 142/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte Suprema di Cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: Agenzia delle Entrate

Atbildētāja: Nuova Invincibile

Prejudiciālais jautājums

Vai uz tādu pasākumu [kā Likuma Nr. 289/2002, kurš attiecas uz agrākiem laikposmiem un kurā ir paredzēts zināmā mērā atlīdzināt dabas katastrofās cietušajām personām, 9. panta 17. punktā noteiktā nodokļu amnestija], kura ietekmē pēc PVN piemērošanas saņemtās (vai saņemamās) kopējās summas, attiecas aizliegums, kas ir Eiropas Savienības Tiesas 2008. gada 17. jūlija sprieduma lietā C-132/06 pamatā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. februārī iesniedza Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD/Komisija za zashtita ot diskriminatsia

(Lieta C-83/14)

(2014/C 142/26)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija)

Pamatlietas puses

Prasītāja: CEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Atbildētāja: Komisija za zashtita ot diskriminatsia

Citi lietas dalībnieki: Anelia Nikolova un Darzhavna komisia za energiyno i vodno regulirane

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvā 2000/43/EK⁽¹⁾, ar ko ievieš vienādas [vienlīdzīgas] attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā izmantotais jēdziens “etniska piederība” ir interpretējams tādējādi, ka tajā ietilpst tāda blīva Bulgārijas valstspiederīgo grupa ar romu [etnisko] piederību kā tā, kas dzīvo Dupnitas [Dupnitsa] pilsētas rajonā “Gizdova mahala”?
- 2) Vai jēdziens “salīdzināma situācija” Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir piemērojams pamatlietā aplūkotojos faktiskajos apstākļos, kur romu pilsētas rajonos komercuzskaites mērāparāti tiek piestiprināti 6–7 metru augstumā, bet citos pilsētas rajonos, kuros nav blīvs romu tautības iedzīvotāju skaits, tie parasti tiek piestiprināti mazāk kā 2 metru augstumā?
- 3) Vai Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka komercuzskaites mērāparātu piestiprināšanas romu pilsētas rajonos 6–7 metru augstumā dēļ attieksmes pret iedzīvotājiem ar romu [etnisko] piederību ir uzskatāma par nelabvēlīgāku nekā pret iedzīvotājiem ar citu etnisko piederību?
- 4) Ja runa ir par nelabvēlīgāku attieksmi, vai iepriekš minētā tiesību norma ir interpretējama tādējādi, ka šī attieksme pamatlietā aplūkotojos faktiskajos apstākļos pilnībā vai daļēji ir balstīta uz faktu, ka runa ir par romu etnisko grupu?
- 5) Vai saskaņā ar Direktīvu 2000/43 ir pieļaujama tāda valsts tiesību norma kā 1. punkta 7. apakšpunkts *Zakon za zashtita ot diskriminatsia* (Likums par aizsardzību pret diskrimināciju, turpmāk tekstā – “ZZD”) papildu noteikumus, saskaņā ar kuru jebkāds akts, darbība un bezdarbība, kas tieši vai netieši apdraud tiesības vai leģitīmas intereses, ir “nelabvēlīga attieksme”?
- 6) Vai jēdziens “acīmredzami neitrāl[a] prakse” Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir piemērojams CEZ Razpredelenie Bulgaria AD praksei komercuzskaites mērāparātus piestiprināt 6–7 metru augstumā? Kā ir interpretējams jēdziens “acīmredzami” – vai tā, ka šī prakse acīmredzami ir neitrāla, vai arī tā, ka tā neitrāla izrādās tikai pirmajā brīdī, t.i., šķietami neitrāla?
- 7) Vai, lai Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē pastāvētu netieša diskriminācija, ir nepieciešams, lai neitrālā prakse, pamatojoties uz personu rasi vai etnisko piederību, nostādītu tās īpaši nelabvēlīgā situācijā, vai arī ir pietiekami, ka šī prakse skar tikai personas ar noteiktu etnisko piederību? Vai šajā ziņā saskaņā ar Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu ir pieļaujama tāda valsts tiesību norma kā ZZD 4. panta 3. punkts, saskaņā ar kuru netieša diskriminācija pastāv, ja persona tās iezīmju (tostarp etniskās piederības) dēļ saskaņā ar 1. punktu tiek nostādīta nelabvēlīgākā situācijā?
- 8) Kā Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir interpretējams jēdziens “īpaši nelabvēlīga situācija”? Vai tas atbilst Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā izmantotajam jēdzienam “sliktāka izturēšanās” [“mazāk labvēlīga attieksme”], vai arī tajā ir aptverti tikai īpaši būtiski, acīmredzami un smagi nevienlīdzīgas attieksmes gadījumi? Vai izskatāmajā lietā aprakstītā prakse atspoguļo īpaši nelabvēlīgu situāciju? Vai, lai noliegtu netiešu diskrimināciju (nepārbaudot, vai attiecīgā prakse ir pamatota, atbilstoša un nepieciešama saistībā ar leģitīma mērķa sasniegšanu), ir pietiekami, ka nepastāv īpaši nelabvēlīgā situācijā nostādošs īpaši būtisks, acīmredzams un smags nevienlīdzīgas attieksmes gadījums?
- 9) Vai saskaņā ar Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu ir pieļaujama tāda valsts tiesību norma kā ZZD 4. panta 2. un 3. punkts, kuros, lai pastāvētu tieša diskriminācija, tiek prasīta “nelabvēlīgāka izturēšanās” un, lai pastāvētu netieša diskriminācija, – “nostādīšana nelabvēlīgākā situācijā”, nenošķirot, kā tas ir darīts direktīvā, tās atkarībā no attiecīgās nelabvēlīgās izturēšanās smaguma pakāpes?
- 10) Vai Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka aplūkotā CEZ Razpredelenie Bulgaria AD prakse saistībā ar elektrotīkla drošības nodrošināšanu un atbilstošu patērētās elektroenerģijas uzskaiti faktiski ir pamatota? Vai šī prakse ir atbilstoša, arī ņemot vērā atbildētājas pienākumu nodrošināt patērētājiem brīvu piekļuvi elektroenerģijas skaitītāja rādījumiem? Vai šī prakse ir vajadzīga, ja no publikācijām medijos ir zināmi citi tehniski un finansiāli pieejami līdzekļi komercuzskaites mērāparātu drošības nodrošināšanai?

⁽¹⁾ OV L 180, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. februārī iesniedza Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Spānija) – Marta León Medialdea/Ayuntamiento de Huetor Vega

(Lieta C-86/14)

(2014/C 142/27)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Pamatlietas puses

Prasītāja: Marta León Medialdea

Atbildētāja: Ayuntamiento de Huetor Vega

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai uz nenoteiktu laiku, taču ne pastāvīgi nodarbināts darbinieks tiesību aktu un judikatūras izpratnē ir “noteikta laika darbaņēmējs” atbilstoši Direktīvā 1999/70/EK ⁽¹⁾ rodamajai definīcijai?
- 2) Vai ar Kopienu tiesībām ir saderīgi, ka valsts tiesa valsts tiesību aktus interpretē un piemēro tādējādi, ka gadījumā, ja darba līgumi publiskajā sektorā, apejot likumu, noslēgti uz noteiktu laiku un pēc tam pārveidoti nepastāvīgos līgumos uz nenoteiktu laiku, administrācija drīkst aizpildīt vai likvidēt amata vietas vienpusēji, nemaksājot darbiniekam nekādu atlaišanas pabalstu un neesot paredzētiem citiem pasākumiem, lai ierobežotu nodarbināšanas uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu?
- 3) Vai šāda administrācijas rīcība būtu saderīga ar Kopienu tiesībām, ja, lemjot par amata vietas aizpildīšanu vai likvidēšanu, tiktu maksāts atlaišanas pabalsts, kas paredzēts, izbeidzot tiesiski uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus?
- 4) Vai šāda administrācijas rīcība būtu saderīga ar Kopienu tiesībām, ja, lai lemtu par amata vietas aizpildīšanu vai likvidēšanu, būtu jāievēro tā pati kārtība un jānodrošina tāds pats pamatojums, kā paredzēts saistībā ar atlaišanu no darba objektīvu iemeslu dēļ, maksājot tādu pašu atlaišanas pabalstu?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 5. nod., 3. sēj., 368. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 21. februārī iesniedza Corte Suprema di Cassazione (Itālija) – A2A SpA/Agenzia delle Entrate

(Lieta C-89/14)

(2014/C 142/28)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte Suprema di Cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja A2A SpA

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai⁽¹⁾, 14. pants un Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Regulu (EK) Nr. 659/1999⁽²⁾, 9., 11. un 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādus valsts tiesību aktus, kuros saistībā ar valsts atbalsta atgūšanas pasākumu, kura pamatā ir 2002. gada 7. jūnijā paziņots Komisijas lēmums, ir paredzēts, ka procenti ir nosakāmi, pamatojoties uz Regulas Nr. 794/2004 V nodaļā ietvertajiem noteikumiem (un it īpaši tās 9. un 11. pantu), tādējādi piemērojot uz saliktu procentu metodi balstītu procentu likmi?

⁽¹⁾ OV L 83, 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (OV L 140, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 25. februārī iesniedza *Judecătoria Câmpulung* (Rumānija) – *Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran/SC Suport Colect SRL*

(Lieta C-92/14)

(2014/C 142/29)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Judecătoria Câmpulung

Pamatlietas puses

Prasītāji: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran

Atbildētāja: SC Suport Colect SRL

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvas 2008/48/EK par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK⁽²⁾, noteikumi ir piemērojami arī tādām aizdevuma līgumam, kurš ir ticis noslēgts 2006. gada 5. oktobrī pirms Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai, bet kurš turpina radīt sekas arī šobrīd, ciktāl tā noteikumi šobrīd ir izpildes priekšmets, ņemot vērā vēlāk veiktās minētajā līgumā paredzētā aizdevuma cesijas?
2. Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā: vai tādi noteikumi kā noteikumi par “aizņēmēja parāda apkalpošanu”, kas attiecas uz parādnieka pieļautu samaksas kavējumu esamību, kā arī tādi noteikumi, kas attiecas uz procentu likmes palielināšanu pēc viena gada, kā rezultātā pēc šā datuma likme sastāv no *Bânca Comercială Română* piemērotās mainīgās bāzes likmes, kas tiek noteikta bankas galvenajā birojā, pieskaitot 1,90 [procentpunktus], var tikt atzīti par negodīgiem Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos izpratnē?
3. Vai indivīdiem Savienības tiesībās paredzēto tiesību efektīvas aizsardzības tiesā princips, kas ir paredzēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, pieļauj tādu valsts tiesību noteikumu kā 2006. gada decembra Steidzamības kārtībā pieņemtā Dekrētlikuma Nr. 99 par kredītiestādēm un kapitāla pietiekamību 120. pants, kurā bankas aizdevuma līgumam, kurš ir noslēgts privātā kārtā un nepastāvot parādnieka iespējai apspriest tā noteikumus, ir atzīts izpildu dokumenta raksturs, un, pamatojoties uz kuru, pēc vispārējās pārbaudes un pēc atļaujas veikt piespiedu izpildi saņemšanas pirmstiesas procesa ietvaros, kurā tiesai pastāv ierobežotas iespējas izvērtēt aizdevuma summu, tiesu izpildītājs var vērst piespiedu piedziņu uz parādniekam piederošo īpašumu?

4. Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā iepriekš spēkā esošā Civilprocesa kodeksa 372. un turpmākie panti, kuros kreditoram ir ļauts pieprasīt izpildīt pakalpojumu, kas izriet no negodīgiem līguma noteikumiem, vēršot piedziņu uz īpašumu, ar kuru ir nodrošināts aizdevums, un pārdodot nekustamo īpašumu, neraugoties uz patērētāja izvirzīto iebildi, un neatkarīgai tiesai neveicot minēto līguma noteikumu pārbaudi?
5. Vai tāda noteikuma pastāvēšana valsts tiesiskajā regulējumā kā 2006. gada decembra Steidzamības kārtībā pieņemtā Dekrētikuma Nr. 99 par kredītiestādēm un kapitāla pietiekamību 120. pants, kurā bankas aizdevuma līgumam ir atzīts izpildu dokumenta raksturs, var nelabvēlīgi ietekmēt LESD 49. pantā paredzētās tiesības veikt uzņēmējdarbību, kā arī LESD 45. pantā paredzēto pakalpojumu sniegšanas brīvību, ciktāl tas var atturēt Savienības pilsoņus no uzņēmējdarbības veikšanas valstī, kurā privātas institūcijas noslēgtam bankas līgumam ir atzīts tāds pats spēks kā izpildu dokumentam, kurš ir ticis izdots uz sprieduma pamata?
6. Apstiprinošas atbildes uz iepriekš minētajiem jautājumiem gadījumā: vai valsts tiesa var pēc savas ierosmes izvirzīt šāda veida dokumenta, pamatojoties uz kuru tika uzsākta šāda veida līgumā paredzētā aizdevuma piespiedu piedziņa, neizpildāmību?

⁽¹⁾ OV L 95, 29. lpp.

⁽²⁾ OV L 133, 66. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. februārī iesniedza Kúria (Ungārija) – Flight Refund Ltd/Deutsche Lufthansa AG

(Lieta C-94/14)

(2014/C 142/30)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Flight Refund Ltd

Atbildētāja: Deutsche Lufthansa AG

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas maksājuma rīkojuma izpildes procedūras ietvaros ir iespējams celt prasību par kaitējuma atlīdzināšanu, kas pamatota uz Monreālas konvencijas 19. pantu?
2. Saistībā ar prasību par kaitējuma atlīdzināšanu, kas pamatota ar Monreālas konvencijas 19. pantu – kura tiesību akta normas nosaka notāra – kurš pielīdzināms valsts tiesai –, kam ir tiesības izdot Eiropas maksājuma rīkojumu, jurisdikciju un, pēc tam, kad atbildētājs cēlis iebildumus, ir uzsākta tiesvedība, kuras normas nosaka tiesas jurisdikciju: vai tās ir jānosaka atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulai (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1896/2006”), Padomes 2000. gada 22. decembra Regulai (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁽²⁾ (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 44/2001”), un/vai 1999. gada 28. maija Konvencijai par dažu starptautiskā gaisa transporta noteikumu unifikāciju (turpmāk tekstā – “Monreālas konvencija”)? Kāda ir šo tiesību normu savstarpējā pozīcija?
3. Gadījumā, ja prevalē Monreālas konvencijas normas par jurisdikciju, vai prasītājs, ja nav nekādu citu piesaistes elementu, var izvirzīt savu prasījumu pēc paša izvēles kādā no konvencijas dalībvalsts tiesām, vai tomēr tiesai, kurā viņš izvirza savu prasījumu, ir jābūt teritoriālai jurisdikcijai atbilstoši šīs tiesas dalībvalsts procesuālajām tiesību normām?

Turklāt kā ir interpretējama Monreālas konvencijā paredzētā jurisdikcijas izvēles norma, kurā ir atsauce uz tās vietas tiesu, kurā pārvadātājam ir uzņēmējdarbība, par kuru ticis noslēgts līgums?

4. Vai Eiropas maksājuma rīkojumu var pārskatīt pēc savas ierosmes, ja tas izdots neatbilstoši regulas mērķim vai arī, ja to izdevusi iestāde, kura materiāltiesiski nav kompetenta to darīt? Un vai prasības tiesvedībai, kas uzsākta pēc iebildumu izteikšanas, jurisdikcijas neesamības gadījumā ir jāizbeidz pēc savas ierosmes jeb pēc pieprasījuma?
5. Ciktāl Ungārijas tiesu kompetencē ietilpst izskatīt prasības tiesvedība, vai valsts procesuālās tiesību normas tad ir jāinterpretē atbilstoši Savienības tiesībām un Monreālas konvencijai, kā rezultātā tiek noteikta vismaz viena tiesa, kurai, pat tad, ja nav nekādu piesaistes elementu, ir pienākums izspriest pēc būtības prasību, kura tikusi celta pēc iebildumu izteikšanas?

⁽¹⁾ OV L 399, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 12, 16.1.2001, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. februārī iesniedza tribunal de grande instance de Nîmes (Francija) – Jean-Claude Van Hove/CNP Assurance SA

(Lieta C-96/14)

(2014/C 142/31)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Nîmes

Pamatlietas puses

Prasītājs: Jean-Claude Van Hove

Atbildētāja: CNP Assurance SA

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā minētais noteikuma attiecībā uz līguma galvenā priekšmeta definīciju jēdziens aptver apdrošināšanas līgumā, kas ir noslēgts, lai nodrošinātu aizdevējam atmaksājamo maksājumu pārņemšanu aizņēmēja pilnīgas darba nespējas gadījumā, ietvertu noteikumu, ar kuru šīs atlīdzības saņemšana tiek liegta apdrošinātajam, kas ir atzīts par piemērotu darbības veikšanai bez atlīdzības?

⁽¹⁾ OV L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 3. martā iesniedza Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungārija) – SMK Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

(Lieta C-97/14)

(2014/C 142/32)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: SMK Kft.

Atbildētājas: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai PVN direktīvas⁽¹⁾, kas bija spēkā līdz 2010. gada 1. janvārim, 55. pants var tikt interpretēts tādējādi, ka šis noteikums attiecas tikai uz tiem nodokļu maksātājiem, kuri ir pakalpojumu saņēmēji un kuriem tās vietas dalībvalstī, kurā pakalpojums faktiski tiek sniegts, nav vai nebija jābūt PVN identifikācijas numuram?
- 2) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā – vai pakalpojumu sniegšanas vietas noteikšanai ir piemērojams vienīgi PVN direktīvas 52. pants?
- 3) Noliedzošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā – vai PVN direktīvas, kas bija spēkā līdz 2010. gada 1. janvārim, 55. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja nodokļu maksātājam, kurš saņem līgumā paredzētos pakalpojumus, ir vai būtu jābūt PVN identifikācijas numuram vairāk nekā vienā dalībvalstī, tad tikai šis pakalpojumu saņēmējs var izlemt, ar kādu nodokļu identifikācijas numuru tas vēlas saņemt attiecīgos pakalpojumus (tostarp gadījumā, ja tiek uzskatīts, ka nodokļu maksātājs, kurš saņem pakalpojumu, ir reģistrēts pakalpojuma faktiskās sniegšanas vietas dalībvalstī, bet viņam ir PVN identifikācijas numurs arī citā dalībvalstī)?
- 4) Ja uz trešo jautājumu tiktu atbildēts, ka pakalpojumu saņēmējam ir neierobežotas izvēles tiesības, vai PVN direktīvas 55. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:
 - līdz 2009. gada 31. decembrim var tikt uzskatīts, ka pakalpojums ir ticis sniegts ar minētā pakalpojuma saņēmēja norādīto PVN identifikācijas numuru, ja tam ir arī citā dalībvalstī reģistrēta (dibināta) nodokļu maksātāja statuss un ja preces tiek nosūtītas vai transportētas ārpus dalībvalsts, kurā pakalpojums faktiski tika sniegts?
 - tas, ka pakalpojuma saņēmējs ir citā dalībvalstī reģistrēts nodokļu maksātājs, kurš ir piegādājis gatavas preces, nosūtīt vai transportējot tās ārpus dalībvalsts, kurā tika sniegts pakalpojums, pircējam starpniekam, kurš savukārt pārdod preces tālāk kādā trešajā Kopienas dalībvalstī, līgumā paredzēto pakalpojumu saņēmējam netransportējot preces atpakaļ uz savu uzņēmumu, var ietekmēt pakalpojumu sniegšanas vietas noteikšanu?
- 5) Ja pakalpojuma saņēmējam nav neierobežotas izvēles tiesības, vai PVN direktīvas, kas bija spēkā līdz 2010. gada 1. janvārim, 55. panta piemērojamību ietekmē:
 - apstākļi, kādos noteiktu darbu, kas veikti saistībā ar precī, saņēmējs ir iegādājies izejmateriālus un nodevis tos personas, kas veic izgatavošanu, rīcībā,
 - tas, no kādas dalībvalsts un ar kādu nodokļu identifikācijas numuru nodokļu maksātājs, kurš ir saņēmis pakalpojumu, ir piegādājis iepriekš minēto darbu rezultātā radušās gatavās preces,
 - tas – kā tas ir bijis pamatlietā – ka iepriekš minēto darbu rezultātā radušās gatavās preces valstī, kurā tās ir tikušas izgatavotas, ir bijušas vairāku piegāžu priekšmets darījumu ķēdes ietvaros un vēlāk no šīs valsts ir tikušas tieši transportētas galīgajam pircējam?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 3. martā iesniedza Fővárosi Törvényszék (Ungārija) – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. u.c./Ungārijas Republika

(Lieta C-98/14)

(2014/C 142/33)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītājas: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Atbildētāja: *Magyar Állam* (Ungārijas Republika)

Prejudiciālie jautājumi

Nemot vērā 2011. gadā [1991. gada Likumā Nr. XXXIV par azartspēļu organizēšanu; turpmāk tekstā – “Azartspēļu likums”] izdarītos grozījumus, ar ko tiek palielināts azartspēļu nodoklis:

1. Vai LESD 56. pantam atbilst dalībvalsts nediskriminējoši noteikumi, saskaņā ar kuriem, pamatojoties uz vienu tiesisku aktu un bez pielāgojuma perioda, tiek pieckāršots iepriekšējā tiešā nodokļa jeb tā sauktā azartspēļu nodokļa, kas jāmaksā par spēļu automātu ekspluatāciju spēļu zālēs, apmērs un turklāt tiek ieviesta azartspēļu nodokļa likme tā, ka tiek ierobežota azartspēļu operatoru, kuri izmanto spēļu zāles, darbība?
2. Vai LESD 34. pantu var interpretēt tādējādi, ka tā piemērošanas jomā iekļaujas dalībvalsts nediskriminējoši noteikumi, saskaņā ar kuriem, pamatojoties uz vienu tiesisku aktu un bez pielāgojuma perioda, tiek pieckāršots iepriekšējā tiešā nodokļa jeb tā sauktā azartspēļu nodokļa, kas jāmaksā par spēļu automātu ekspluatāciju spēļu zālēs, apmērs un tiek ieviesta azartspēļu nodokļa procentu likme tā, ka tiek ierobežots spēļu automātu imports no Eiropas Savienības uz Ungāriju?
3. Ja atbilde uz pirmo un/vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai dalībvalsts, pamatojoties uz LESD 36. pantu, 52. panta 1. punktu un 61. pantu, var atsaukties vienīgi uz budžeta situācijas regulēšanu vai primāru vispārējo interešu apsvērumu?
4. Ja atbilde uz pirmo un/vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai saistībā ar dalībvalsts noteiktajiem ierobežojumiem un pielāgojuma perioda noteikšanu nodokļu noteikumam ir jāņem vērā vispārīgie tiesību principi, kā to paredz LES 6. panta 3. punkts?
5. Ja atbilde uz pirmo un/vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai spriedums lietā *Brasserie du Pêcheur* [1996. gada 5. marta spriedums apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93] ir interpretējams tādējādi, ka LESD 34. panta un/vai LESD 56. panta prasību pārkāpums var pamatot dalībvalsts pienākumu atlīdzināt zaudējumus, ņemot vērā, ka šie noteikumi – to tiešās iedarbības dēļ – piešķir tiesības dalībvalstu indivīdiem?
6. Vai Direktīvu 98/34/EK ⁽¹⁾ var interpretēt tādējādi, ka dalībvalsts nodokļu noteikums, kas uzreiz pieckāršo tiešā nodokļa – azartspēļu nodokļa, kas jāmaksā par spēļu automātu ekspluatāciju spēļu zālēs, apmēru, turklāt ievieš [azartspēļu] nodokļa procentu likmi, ir uzskatāms par “*de facto* tehniskajiem noteikumiem”?
7. Ja atbilde uz sesto jautājumu ir apstiprinoša, vai indivīdi attiecībā pret dalībvalsti ir tiesīgi atsaukties uz dalībvalsts veikto Direktīvas 98/34/EK 8. panta 1. punkta un/vai 9. panta 1. punkta prasību pārkāpumu, tas ir, dalībvalsts bezdarbību, kas pamato pienākumu atlīdzināt zaudējumus, [citiem vārdiem sakot], vai minētā direktīva piešķir tiesības indivīdiem? Kādi faktori ir jāņem vērā valsts tiesai, lemjot par to, vai atbildētāja ir izdarījusi pietiekami būtisku pārkāpumu, un kāda veida prasība par zaudējumu atlīdzību var pamatot šādu pārkāpumu?

Nemot vērā 2012. gadā Azartspēļu likumā izdarītos grozījumus, ar ko aizliedz spēļu automātu ekspluatāciju spēļu zālēs (atļaujot to ekspluatāciju tikai kazino):

1. Vai LESD 56. pantam atbilst dalībvalsts nediskriminējoši noteikumi, kuri ar tūlītēju spēku aizliedz spēļu automātu ekspluatāciju spēļu zālēs, neparedzot attiecīgajiem azartspēļu operatoriem pārejas jeb pielāgojuma periodu un nepiešķirot tiem atbilstošu kompensāciju, vienlaikus piešķirot kazino monopoltiesības spēļu automātu ekspluatācijā?
2. Vai LESD 34. pants var tikt interpretēts tādējādi, ka tas ir noteicošs un piemērojams arī gadījumā, ja valsts pieņem nediskriminējošus noteikumus, kuri, lai arī tieši neaizliedz spēļu automātu importu no Eiropas Savienības, tomēr, izmantojot azartspēļu organizēšanu, ierobežo vai aizliedz to faktisko ekspluatāciju, neparedzot attiecīgajiem azartspēļu operatoriem, kuri ar to nodarbojas, pārejas jeb pielāgojuma periodu un nepiešķirot tiem kompensāciju?
3. Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir apstiprinoša, kādi kritēriji ir jāņem vērā valsts tiesai, nosakot, vai šāds ierobežojums ir bijis nepieciešams, atbilstošs un samērīgs, pamatojoties uz LESD 36. pantu, LESD 52. panta 1. punktu un LESD 61. pantu vai ņemot vērā primārus vispārējo interešu apsvērumus?

4. Ja atbilde uz pirmo un/vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai saistībā ar dalībvalsts noteiktajiem ierobežojumiem un pielāgojuma perioda noteikšanu ir jāņem vērā vispārīgie tiesību principi, kā to paredz LES 6. panta 3. punkts? Vai, un apstiprinošas atbildes gadījumā – kādā veidā saistībā ar šajā lietā īstenoto ierobežojumu ir jāņem vērā pamattiesības, piemēram, īpašumtiesības un aizliegums atņemt īpašumu, nepiešķirot atbildzību?
5. Ja atbilde uz pirmo un/vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai spriedums lietā *Brasserie du Pêcheur* [1996. gada 5. marta spriedums apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93] ir interpretējams tādējādi, ka LESD 34. panta un/vai LESD 56. panta prasību pārkāpums var pamatot dalībvalsts pienākumu atlīdzināt zaudējumus, ņemot vērā, ka šie noteikumi – tie šīs iedarbības dēļ – piešķir tiesības dalībvalstu indivīdiem?
6. Vai Direktīva 98/34/EK var tikt interpretēta tādējādi, ka dalībvalsts norma, kas pieļauj spēļu automātu ekspluatāciju vienīgi kazino, aizliedzot to izmantošanu spēļu zālēs, ir uzskatāma par “citu prasību”?
7. Ja atbilde uz sesto jautājumu ir apstiprinoša, vai indivīdi attiecībā pret dalībvalsti ir tiesīgi atsaukties uz dalībvalsts veikto Direktīvas 98/34/EK 8. panta 1. punkta un/vai 9. panta 1. punkta prasību pārkāpumu, tas ir, dalībvalsts bezdarbību, kas pamato pienākumu atlīdzināt zaudējumus? Kādi faktori ir jāņem vērā valsts tiesai, lemjot par to, vai atbildētāja ir izdarījusi pietiekami būtisku pārkāpumu, un kāda veida prasība par zaudējumu atlīdzību var pamatot šādu pārkāpumu?
8. Vai [šajā gadījumā] ir piemērojams Kopienų tiesību princips, saskaņā ar kuru valstīm ir jāizmaksā indivīdiem atlīdzība par kaitējumu, kura iemesls ir Kopienų tiesību pārkāpums, par kuru ir atbildīga dalībvalsts, ja dalībvalstij ir suverenitāte jomā, uz kuru attiecas pieņemtā norma? Vai šajā gadījumā kā vadlīnijas kalpo arī pamattiesības un vispārējie tiesību principi, kas izriet no dalībvalstu kopīgām konstitucionālām tradīcijām?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, kā arī informācijas sabiedrības pakalpojumu normatīvu jomā (OV L 204, 37. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 4. martā iesniedza Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lietuva) – Bronius Jakutis un Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos un Lietuvos valstybė

(Lieta C-103/14)

(2014/C 142/34)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāji: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Atbildētājas: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

Trešās ieinteresētās personas: Lietuvas Republikas Valdība, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Saistībā ar tiešo maksājumu līmeņa novērtējumu vecajās un jaunajās Savienības dalībvalstīs saskaņā ar Regulas Nr. 73/2009 (¹) 10. panta 1. punktu, to piemērojot kopsakarā ar 7. un 121. pantu:
 - a. Vai Regulas Nr. 73/2009 7. panta 1. punkts, to piemērojot kopsakarā ar 10. panta 1. punktu un 121. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka 2012. gadā vecajās Savienības dalībvalstīs tiešo maksājumu līmenis, kas pārsniedz EUR 5 000, ir 90 %?
 - b. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tas nozīmē, ka 2012. gadā tiešo maksājumu līmenis vecajās un jaunajās Savienības dalībvalstīs nav izlīdzinājies atbilstoši Regulas Nr. 73/2009 10. panta 1. punkta un 121. panta saturam un mērķiem?

- c. Vai Regulas Nr. 73/2009 10. panta 1. punkta beigu daļa (“[...] ņemot vērā visus samazinājumus, ko piemēro saskaņā ar 7. panta 1. punktu”) un Komisijas darba dokuments DS/2011/14/REV2, kurā salīdzināšanas nolūkā ir noteikts cits tiešo maksājumu pamats – jaunajās Savienības dalībvalstīs tiešo maksājumu līmeni nosaka nepiemērojot modulāciju (90 % saskaņā ar 121. punktu), turpretī vecajās Savienības dalībvalstīs piemēro modulāciju (100 % mīnus 10 % saskaņā ar 7. panta 1. punktu) – ir pretrunā Pievienošanās aktam un Savienības tiesību principiem, tostarp tiesiskās palāvības aizsardzības, labas pārvaldības, godīgas konkurences un nediskriminācijas principiem, kā arī LESD 39. pantā noteiktajiem kopējās lauksaimniecības politikas mērķiem?
- 2) Ņemot vērā Regulas Nr. 73/2009 10. panta 1. punkta un 132. panta 2. punkta pēdējās rindkopas beigu daļas un Eiropas Savienības pasākumu, kas veikti uz iepriekš minēto tiesību normu pamata, neatbilstību Pievienošanās aktam un Savienības principiem:
- a. Vai Regulas Nr. 73/2009 10. panta 1. punkta beigu daļa (“[...] ņemot vērā visus samazinājumus, ko piemēro saskaņā ar 7. panta 1. punktu”) un 132. panta 2. punkta pēdējās rindkopas beigu daļa (“[...] no 2012. gada, saskaņā ar 7. pantu un kopā ar 10. pantu”), kā arī Komisijas darba dokuments DS/2011/14/REV2 un Komisijas Īstenošanas lēmums C(2012) 4391, galīgā redakcija, kas ir pieņemti uz iepriekš minēto pantu pamata, ir pretrunā Pievienošanās aktam, kurā nav paredzēta tiešo maksājumu modulācija un papildu valsts tiešo maksājumu samazināšana jaunajām Savienības dalībvalstīm, un/vai gads, sākot no kura tiek prezumēta tiešo maksājumu izlīdzināšanās jaunajās un vecajās Savienības dalībvalstīs?
- b. Vai Regulas Nr. 73/2009 10. panta 1. punkts un 132. panta 2. punkta pēdējā rindkopa, kā arī Komisijas darba dokuments DS/2011/14/REV2 un Komisijas Īstenošanas lēmums C(2012) 4391, galīgā redakcija, ciktāl saskaņā ar to saturu un mērķiem, sākot no 2012. gada tiek veikta tiešo maksājumu modulācija un papildu valsts tiešo maksājumu samazināšana jaunajās Savienības dalībvalstīs, kuras saņem ievērojami mazāku atbalstu, nekā vecās Savienības dalībvalstīs, ir pretrunā Savienības tiesību principiem, tostarp tiesiskās palāvības, godīgas konkurences un nediskriminācijas principiem, un kopējās lauksaimniecības politikas mērķiem, kuri ir noteikti LESD 39. pantā, un it īpaši mērķim paaugstināt lauksaimniecības ražīgumu?
- c. Vai grozījums Regulas Nr. 73/2009 132. panta 2. punkta pēdējā rindkopā (“no 2012. gada, saskaņā ar 7. pantu un kopā ar 10. pantu”), kas tika izdarīts ar kļūdu labojuma procedūru (OV 2010, L 43, 7. lpp.) (grozījums, ar kuru ir veiktas tehniska rakstura izmaiņas un ar kuru tika būtiski grozīts normas saturs, jo ir noteikts, ka tiešo maksājumu izlīdzināšanās jaunajās un vecajās Savienības dalībvalstīs tiek prezumēta 2012. gadā), ir pretrunā Savienības tiesību principiem, tostarp tiesiskās palāvības, tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un nediskriminācijas principiem?
- d. Vai vārdam “dydis” [apjoms], kas ir izmantots Pievienošanās akta II pielikuma 6.A nodaļas “Lauksaimniecība” 1. c panta, kas ietverts 27. punkta b) apakšpunktā, ir tāda pati nozīme kā vārdam “lygis” [līmenis] Regulas Nr. 73/2009 132. panta 2. punkta pēdējā rindkopā?
- 3) Vai Komisijas Īstenošanas lēmums un Komisijas darba dokuments DS/2011/14/REV2, kuri nav tikuši publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un kuros nav minēts atbilstošs pamatojums (tie tika pieņemti vienīgi pamatojoties uz pieņēmumu, ka 2012. gadā tiešo maksājumu līmenis jaunajās un vecajās Savienības dalībvalstīs būs izlīdzinājies), ir pretrunā Pievienošanās aktam un Savienības tiesību principiem, tostarp tiesiskās palāvības, un labas pārvaldības principiem? Ja tā, vai Komisijas Īstenošanas lēmuma 1. panta 4. punkts ir jāatceļ kā pretējs Regulai Nr. 73/2009 un Pievienošanās aktam?

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 19. janvāra Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. martā iesniedza Conseil d'État (Francija) – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison/Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Lieta C-106/14)

(2014/C 142/35)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājas: FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison

Atbildētājs: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Prejudiciālais jautājums

Vai no Regulas Nr. 1907/2006 (*Reach*)⁽¹⁾ 7. panta 2. [punkta] un 33. panta izrietošie pienākumi ir piemērojami, ja "izstrādājums" šīs regulas izpratnē ir salikts no vairākiem elementiem, no kuriem katrs atbilst tajā sniegtajai "izstrādājuma" definīcijai, tikai attiecībā uz salikto izstrādājumu vai attiecībā uz katru elementu, kas atbilst "izstrādājuma" definīcijai?"

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EC) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. martā iesniedza Varhoven Administrativen Sad (Bulgārija) – GST – Sarviz AG Germania/Direktor

(Lieta C-111/14)

(2014/C 142/36)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven Administrativen Sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: GST – Sarviz AG Germania

Atbildētājs: Direktor na direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ 193. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka PVN maksā tikai nodokļu maksātājs, kurš veic ar nodokli apliekamu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, vai tikai persona, kurai tiek piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi, ja šo ar nodokli apliekamo preču piegādi vai pakalpojuma sniegšanu veic nodokļu maksātājs, kurš nav tās dalībvalsts rezidents, kurā jāmaksā PVN, ja to nosaka attiecīgā dalībvalsts; nevis abas šīs personas vienlaikus?

- 2) Ja jāpieņem, ka PVN maksā tikai viena no abām personām – preču piegādātājs vai attiecīgi pakalpojumu sniedzējs, vai arī preču pircējs vai attiecīgi pakalpojumu saņēmējs, ja to ir paredzējusi attiecīgā dalībvalsts, – vai direktīvas 194. pantā noteikums ir jāievēro arī gadījumos, kad pakalpojumu saņēmējs ir nepareizi piemērojis apgrieztās maksāšanas procedūru tādēļ, ka viņš ir ņēmis vērā, ka saistībā ar PVN pakalpojumu sniedzējs neesot nodibinājis pastāvīgu iestādi Bulgārijas Republikā, tomēr galu galā pakalpojumu sniedzējs ir nodibinājis pastāvīgu iestādi attiecībā uz sniegtajiem pakalpojumiem?
- 3) Vai nodokļu neitralitātes princips, kuram ir galvenā nozīme kopējās PVN sistēmas izveidē un funkcionēšanā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu nodokļu audita praksi, kāda ir pamatlietā, kur, neskatoties uz to, ka pakalpojumu saņēmējs ir piemērojis apgrieztās maksāšanas procedūru, PVN tika atkārtoti aprēķināts arī pakalpojumu sniedzējam, ja ņem vērā, ka saņēmējs jau ir aprēķinājis nodokli par pakalpojumu, netiek apdraudēti nodokļu ieņēmumi un nav piemērojama valsts likumā nodokļu dokumentiem paredzētā labošanas sistēma?
- 4) Vai PVN neitralitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka tāda pakalpojuma sniedzējam, par kuru saņēmējs ir aprēķinājis PVN saskaņā ar ZDDS 82. panta 2. punktu, finanšu pārvalde, pamatojoties uz valsts tiesību normu, atsakās atmaksāt atkārtoti aprēķināto PVN, ja finanšu pārvalde saņēmējam ir liegusi izmantot tiesības atskaitīt atkārtoti aprēķināto PVN attiecīga nodokļu dokumenta neesamības dēļ, un, tā kā ir pieņemts galīgs nodokļu audita lēmums, vairs nav piemērojama valsts likumā paredzētā labošanas sistēma?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 20. marta spriedums – *Faci*/Komisija

(Lieta T-46/10) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — ESBO/esteru siltuma stabilizatoru Eiropas tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu noteikšana, tirgu un klientu sadale un apmaiņa ar sensitīvu komercinformāciju — Pierādījums par vienu pārkāpuma daļu — Naudas sodi — Vienlīdzīga attieksme — Laba pārvaldība — Saprātīgs termiņš — Samērīgums

(2014/C 142/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Faci SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvji – *S. Piccardo*, advokāts, *S. Crosby*, solicitor, un *S. Santoro*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji *K. Mojzesowicz*, *F. Ronkes Agerbeek* un *J. Bourke*, vēlāk *F. Ronkes Agerbeek*, *J. Bourke* un *F. Castilla Contreras* un visbeidzot *F. Ronkes Agerbeek*, *F. Castilla Contreras* un *R. Sauer*)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra lēmumu C (2009) 8682, galīgā redakcija, par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38589 – Siltuma stabilizatori) vai, pakārtoti, prasītājai noteiktā naudas soda atcelšana vai samazināšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Faci SpA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 100, 17.4.2010.

Vispārējās tiesas 2014. gada 20. marta spriedums – *Reagens*/Komisija

(Lieta T-181/10) ⁽¹⁾

Piekluve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti saistībā ar pieteikumu ņemt vērā noteiktu uzņēmumu maksātspējas neesamību procedūrā aizliegto vienošanos jomā — Piekluves atteikums — Izņēmums saistībā ar trešo personu komerciālo interešu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību — Sevišķas sabiedrības intereses — Pienākums veikt konkrētu un individuālu pārbaudi — Daļēja piekluve

(2014/C 142/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Reagens SpA* (*San Giorgio di Piano*, Itālija) (pārstāvji – sākotnēji *B. O'Connor*, solicitor, *L. Toffoletti*, *E. De Giorgi* un *D. Gullo*, advokāti, vēlāk *B. O'Connor*, *L. Toffoletti* un *E. De Giorgi*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji P. Costa de Oliveira un J. Bourke, vēlāk P. Costa de Oliveira un F. Ronkes Agerbeek)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 23. februāra Lēmumu *Gestdem* 2009/5145 liegt prasītājam piekļuvi noteiktiem dokumentiem, kas iekļauti lietas materiālos procedūrā COMP/38589 – Siltuma stabilizatori, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2010. gada 23. februāra Lēmumu *Gestdem* 2009/5145 liegt prasītājam piekļuvi noteiktiem dokumentiem, kas iekļauti lietas materiālos procedūrā COMP/38589 – Siltuma stabilizatori, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, atcelt, ciktāl Komisija atteica piekļuvi uzņēmumu pieteikumu nekonfidencialajām versijām un Eiropas Komisijas pirmajai anketai;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) *Reagens SpA* sedz pusi savu un atlīdzina pusi Komisijas tiesāšanās izdevumu;
- 4) Komisija sedz pusi savu un atlīdzina pusi *Reagens* tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 179, 3.7.2010.

Vispārējās tiesas 2014. gada 21. marta spriedums – *Yusef/Komisija*

(Lieta T-306/10) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Personas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana pēc tās iekļaušanas Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādes izveidotā sarakstā — Sankciju komiteja — Turpmāka iekļaušana Regulas Nr. 881/2002 I pielikumā — Komisijas atteikums atcelt šo iekļaušanu — Prasība sakarā ar bezdarbību — Pamattiesības — Tiesības tikt uzklausītam, tiesības uz efektīvu pārbaudi tiesā un tiesības uz īpašumu

(2014/C 142/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Hani El Sayyed Elsebai Yusef* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – sākotnēji E. Grieves, barrister, un H. Miller, solicitor, vēlāk E. Grieves, H. Miller, P. Moser, QC, un R. Graham, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Paasivirta, M. Konstantinidis un T. Scharf)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji E. Finnegan un R. Szostak, vēlāk E. Finnegan)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 265. pantam atzīt, ka Komisija prettiesiski nav atsaukusi Komisijas 2005. gada 5. oktobra Regulu (EK) Nr. 1629/2005, ar ko 54. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001 (OV L 260, 9. lpp.), ciktāl šis tiesību akts attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Komisija, atturoties novērst procesuālo normu pārkāpumus un materiālos pārkāpumus, kas pieļauti saistībā ar Hani El Syyed Elsebai Yusef k-ga līdzekļu iesaldēšanu, nav izpildījusi savus pienākumus, kas paredzēti Līgumā par Eiropas Savienības darbību un Padomes 2002. gada 27. maija Regulā (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Yusef k-ga tiesāšanās izdevumus, kā arī summas, ko Vispārējās tiesas kase ir izmaksājusi juridiskās palīdzības mērķiem;
- 4) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 260, 25.9.2010.

Vispārējās tiesas 2014. gada 25. marta spriedums – Deutsche Bank/ITSB (“Leistung aus Leidenschaft”)

(Lieta T-539/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Leistung aus Leidenschaft” reģistrācijas pieteikums — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis — Absolūti atteikuma pamati — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vienlīdzīga attieksme — Pienākums norādīt pamatojumu — Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā

(2014/C 142/40)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Bank AG (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvji – R. Lange, T. Götting un G. Hild, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – G. Schneider)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 3. augusta lēmumu lietā R 188/2011-4 attiecībā uz pieteikumu vārdisku apzīmējumu “Leistung aus Leidenschaft” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Deutsche Bank AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 13, 14.1.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 25. marta spriedums – Deutsche Bank/ITSB (“Passion to Perform”)(Lieta T-291/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Starptautiska reģistrācija, ko attiecinā uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “Passion to Perform” — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis — Absolūti atteikuma pamati — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vienlīdzīga attieksme

(2014/C 142/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Bank AG (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvji – R. Lange, T. Götting un G. Hild, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – I. Harrington)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2012. gada 24. aprīļa lēmumu lietā R 2233/2011-4 attiecībā uz pieteikumu vārdisku apzīmējumu “Passion to Perform” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Deutsche Bank AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 273, 8.9.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 26. marta spriedums – Still/ITSB (“Fleet Data Services”)(Apvienotās lietas T-534/12 un T-535/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas grafisku preču zīmju “Fleet Data Services” un “Truck Data Services” reģistrācijas pieteikumi — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Tiesības tikt uzklautam — Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrais teikums

(2014/C 142/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Still GmbH (Hamburga, Vācija) (pārstāvis – S. Waller, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Poch)

Priekšmets

Divas prasības par diviem ITSB Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 10. septembra lēmumiem lietā R 130/2012-1 un lietā R 4/2012-1 attiecībā uz pieteikumiem reģistrēt kā Kopienas preču zīmes, pirmkārt, grafisku apzīmējumu “Fleet Data Services” un, otrkārt, grafisku apzīmējumu “Truck Data Services”

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Still GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 32, 2.2.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 21. marta spriedums – FTI Touristik/ITSB (“BigXtra”)**(Lieta T-81/13) (¹)****Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “BigXtra” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts****(2014/C 142/43)**

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: FTI Touristik GmbH (Minhene, Vācija) (pārstāvis – A. Parr, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Pohlmann)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 29. novembra lēmumu lietā R 2521/2011-1 attiecībā uz pieteikumu vārdisku apzīmējumu “BigXtra” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) FTI Touristik GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 108, 13.4.2013.

Vispārējās tiesas 2013. gada 5. marta rīkojums – Chrysamed Vertrieb/ITSB – Chrysal International (“Chrysamed”)**(Lieta T-46/12) (¹)****Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas****(2014/C 142/44)**

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Chrysamed Vertrieb GmbH (Zalcburga, Austrija) (pārstāvji – sākotnēji T. Schneider, vēlāk M. Koch un, visbeidzot, I. Rungg, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – G. Schneider)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Chrysal International BV (Naarden, Nīderlande) (pārstāvji – A. Killan, M. Marell un M. Senfleben, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 22. novembra lēmumu lietā R 64/2011-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Chrysal International BV* un *Chrysamed Vertrieb GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) *Chrysamed Vertrieb GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 98, 31.3.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 3. februāra rīkojums – *Imax/ITSB – Himax Technologies* (“IMAX”)

(Lieta T-198/13) (¹)

Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 142/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Imax Corporation* (Mississauga, Kanāda) (pārstāvji – *V. von Bomhard*, advokāts, un *K. Hughes*, *solicitor*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *L. Rampini*)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Himax Technologies, Inc.* (*Hsinhua*, Taivāna)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju piektās padomes 2013. gada 23. janvāra lēmumu lietā R 740/2012-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Himax Technologies, Inc.* un *Imax Corporation*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 171, 15.6.2013.

Prasība, kas celta 2014. gada 27. janvārī – *BR IP Holder/ITSB – Greyleg Investments* (“HOKEY POKEY”)

(Lieta T-62/14)

(2014/C 142/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *BR IP Holder LLC* (Canton, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – *F. Traub*, *lawyer*, un *C. Rohsler*, *Solicitor*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: *Greyleg Investments Ltd* (Baltonsborough, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 22. novembra lēmumu lietā R 1091/2012-4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "HOKEY POKEY" attiecībā uz 30. klasē ietilpstošajiem "konditorejas izstrādājumiem" – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 275 678

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: agrāka, neregistrēta preču zīme "HOKEY POKEY", kura Apvienotajā Karaliste tiek izmantota attiecībā uz "konditorejas izstrādājumiem, proti, saldējumu"

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus pilnībā noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 4. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 14. februārī – *Société Générale*/Komisija

(Lieta T-98/14)

(2014/C 142/47)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Société générale SA* (Parīze, Francija) (pārstāvji – P. Zelenko, J. Marthan un D. Kupka, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2. panta c) punktu Eiropas Komisijas 2013. gada 4. decembra Lēmumā C(2013) 8512, galīgā redakcija, lietā EIRD, ciktāl ar to tiek uzlikts naudas sods *Société Générale*;
- samazināt ar šo lēmumu *Société Générale* uzliktā naudas soda apmēru līdz atbilstošam apmēram;
- katrā ziņā piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot pārdošanas apmēru vērtības aprēķina metodi, ciktāl apstrīdētajā lēmumā noteiktās vērtības, pamatojoties uz minēto metodi, neatbilstot banku, pret kurām sāka izmeklēšana, stāvokli, ko tās ieņem tirgū, kurā noticis pārkāpums, pārkāpuma izdarīšanas laikposmā (pirmā daļa). Prasītāja norāda, ka Komisija tādējādi ir pārkāpusi savu pienākumu ievērot pienācīgu rūpību (otrā daļa) un vienlīdzīgas attieksmes principu (trešā daļa) un tiesiskās paļāvības principu (ceturtā daļa).

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav norādīts pamatojums attiecībā uz tās metodes izvēli, ko Komisija ir piemērojusi, lai aprēķinātu banku īstenotā pārdošanas apmēra vērtību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējai tiesai vajadzēja izmantot savu neierobežoto kompetenci, lai samazinātu prasītājam uzliktā naudas soda apmēru līdz atbilstošam apmēram, kas atainotu banku, pret kurām sāka izmeklēšana, stāvokli attiecīgajā tirgū.

Prasība, kas celta 2014. gada 14. februārī – Universal Utility International/ITSB (“Greenworld”)

(Lieta T-106/14)

(2014/C 142/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Universal Utility International GmbH & Co.KG (Kaarst, Vācija) (pārstāvis – J. Mietzel, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 13. decembra lēmumu lietā R 1658/2013-4;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tajā ir apstiprināts atteikums reģistrēt attiecīgo preču zīmi attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35. un 39. klasē;
- pakārtoti iepriekš minētajam, atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tajā ir apstiprināts atteikums reģistrēt attiecīgo preču zīmi attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Greenworld” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 4., 35. un 39. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 616 588

Pārbaudītāja lēmums: reģistrāciju atteikt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – Burazer u.c./Eiropas Savienība

(Lieta T-108/14)

(2014/C 142/49)

Tiesvedības valoda – horvātu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Drago Burazer (Zagreba, Horvātija), Nikolina Nežić (Zagreba), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zelina, Horvātija), Bosiljka Grbašić (Križevci, Horvātija), Tea Tončić (Pula, Horvātija), Milica Bijelić (Dubrovnik, Horvātija) un Marijana Kruhoberec (Varaždina, Horvātija) (pārstāvis – Mato Krmek, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienība

Prasītāju prasījumi:

- spriedumā atzīt, ka Eiropas Savienībai ir jāatlīdzina kaitējums, kas prasītājiem nodarīts ar to, ka Eiropas Komisija nav izpildījusi tai Pievienošanās akta 36. pantā noteikto pienākumu pārraudzīt Līguma par Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai izpildi daļā, kas attiecas uz tiesu izpildītāja profesijas ieviešanu Horvātijas Republikas tiesu sistēmā (minētā akta VII pielikuma 1. punkts);
- jautājuma par prasījumu apmēru izskatīšanu atlikt līdz brīdim, kad šis spriedums stāsies likumīgā spēkā;
- lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt līdz nākamajam spriedumam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza šādus pamatus.

1. Neliedzot atcelt sarunu par pievienošanos Eiropas Savienībai laikā Horvātijas Republikas pieņemto tiesisko regulējumu, ar kuru ieviesta un reglamentēta tiesu izpildītāja profesija, Eiropas Komisija neesot izpildījusi Pievienošanās akta, kas ir Horvātijas Republikas ar Eiropas Savienības dalībvalstīm noslēgtā Līguma par pievienošanos Eiropas Savienībai (*Narodne novine – Međunarodni ugovori* [Oficiālais Vēstnesis – starptautiskie nolīgumi] Nr. 2/12; [OV 2013, L 300, 7. lpp.]) neatņemama sastāvdaļa, 36. pantā noteiktos pienākumus (attiecībā uz minētā akta VII pielikuma 1. punktu). Pievienošanās akta 36. pantā Komisijai ir noteikts pienākums pārraudzīt (*monitoring*) visas saistības, ko Horvātijas Republika ir uzņēmusies sarunās par pievienošanos Eiropas Savienībai, tādējādi arī Horvātijas Republikas tiesisko apņemšanos ieviest tiesu izpildītāja profesiju un radīt visus vajadzīgos nosacījumus šīs profesijas pilnīgai iekļaušanai Horvātijas tiesību sistēmā ne vēlāk kā līdz 2012. gada 1. janvārim. Tomēr Eiropas Komisija neesot tiesīga piekrist saistību, kuras Horvātijas Republika šādi uzņēmusies, vienpusējai grozīšanai.
2. Ar šo pārkāpumu Eiropas Komisija esot tieši nodarījusi kaitējumu prasītājiem, kuri bija izraudzīti tiesu izpildītāju amatu ieņemšanai un tiesiski paļāvās, ka darbu uzsāks 2012. gada 1. janvārī.
3. Nepildot savus pienākumus, Komisija esot acīmredzami un rupji pārkāpusi tai piekritošās rīcības brīvības robežas un, tādējādi pievildama prasītāju (izraudzīto tiesu izpildītāju amatu kandidātu) tiesisko paļāvību, tiem nodarījusi ievērojamu mantisku un nemantisku kaitējumu, kas Eiropas Savienībai ir jāatlīdzina saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu.

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – Škugor u.c./Eiropas Savienība

(Lieta T-109/14)

(2014/C 142/50)

Tiesvedības valoda – horvātu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Davor Škugor (Sisaka, Horvātija), Ivan Gerometa (Vrsar, Horvātija), Kristina Samardžić (Splita, Horvātija), Sandra Cindrić (Karlovaca, Horvātija), Sunčica Gložinić (Varaždina, Horvātija), Tomislav Polić (Kaštelnovi, Horvātija) un Vlatka Pižeta (Varaždina) (pārstāvis – Mato Krmeč, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienība

Prasītāju prasījumi:

- spriedumā atzīt, ka Eiropas Savienībai ir jāatlīdzina kaitējums, kas prasītājiem nodarīts ar to, ka Eiropas Komisija nav izpildījusi tai Pievienošanās akta 36. pantā noteikto pienākumu pārraudzīt Līguma par Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai izpildi daļā, kas attiecas uz tiesu izpildītāja profesijas ieviešanu Horvātijas Republikas tiesu sistēmā (minētā akta VII pielikuma 1. punkts);

- jautājuma par prasījumu apmēru izskatīšanu atlikt līdz brīdim, kad šis spriedums stāsies likumīgā spēkā;
- lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt līdz nākamajam spriedumam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza šādus pamatus.

1. Neliedzot atcelt sarunu par pievienošanos Eiropas Savienībai laikā Horvātijas Republikas pieņemto tiesisko regulējumu, ar kuru ieviesta un reglamentēta tiesu izpildītāja profesija, Eiropas Komisija neesot izpildījusi Pievienošanās akta, kas ir Horvātijas Republikas ar Eiropas Savienības dalībvalstīm noslēgtā Līguma par pievienošanos Eiropas Savienībai (*Narodne novine – Međunarodni ugovori* [Oficiālais Vēstnesis – starptautiskie nolīgumi] Nr. 2/12; [OV 2013, L 300, 7. lpp.]) neatņemama sastāvdaļa, 36. pantā noteiktos pienākumus (attiecībā uz minētā akta VII pielikuma 1. punktu). Pievienošanās akta 36. pantā Komisijai ir noteikts pienākums pārraudzīt (*monitoring*) visas saistības, ko Horvātijas Republika ir uzņēmusies sarunās par pievienošanos Eiropas Savienībai, tādējādi arī Horvātijas Republikas tiesisko apņemšanos ieviest tiesu izpildītāja profesiju un radīt visus vajadzīgos nosacījumus šīs profesijas pilnīgai iekļaušanai Horvātijas tiesību sistēmā ne vēlāk kā līdz 2012. gada 1. janvārim. Tomēr Eiropas Komisija neesot tiesīga piekrist saistību, kuras Horvātijas Republika šādi uzņēmusies, vienpusējai grozīšanai.
2. Ar šo pārkāpumu Eiropas Komisija esot tieši nodarījusi kaitējumu prasītājiem, kuri bija izraudzīti tiesu izpildītāju amatu ieņemšanai un tiesiski paļāvās, ka darbu uzsāks 2012. gada 1. janvārī.
3. Nepildot savus pienākumus, Komisija esot acīmredzami un rupji pārkāpusi tai piekārtošās rīcības brīvības robežas un, tādējādi pievildama prasītāju (izraudzīto tiesu izpildītāju amatu kandidātu) tiesisko paļāvību, tiem nodarījusi ievērojamu mantisku un nemantisku kaitējumu, kas Eiropas Savienībai ir jāatlīdzina saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. februārī – Somija/Komisija

(Lieta T-124/14)

(2014/C 142/51)

Tiesvedības valoda – somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Somijas Republika (pārstāvji – J. Heliskoski un S. Hartikainen)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 12. decembra Īstenošanas lēmumu C(2013) 8743, galīgā redakcija, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 338, 17.12.2013, 81. lpp.), ciktāl ar to Somijas Republikai par Regulas (ES) Nr. 1974/2006 55. panta neievērošanu ir pieprasīts atmaksāt finansējumu EUR 927 827,58 apmērā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu pamatu: Komisija esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 1974/2006⁽¹⁾ 55. pantu. Tā esot kļūdaini uzskatījusi, ka Somijā noteiktie nosacījumi atbalsta piešķiršanai lietotu iekārtu iegādei nav saderīgi ar Regulas Nr. 1974/2006 55. panta 1. punkta otro daļu.

⁽¹⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1974/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 368, 15. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 14. februārī – *Gappol Marzena Porczyńska*/ITSB – GAP (ITM) – (“GAPPol”)

(Lieta T-125/14)

(2014/C 142/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PP *Gappol Marzena Porczyńska* (Łódź, Polija) (pārstāvis – J. Gwiazdowska, juriskonsulte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: GAP (ITM), Inc. (Sanfrancisko, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 2. decembra lēmumu lietā R 686/2013–1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme ar vārdisku elementu “GAPPol” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 20., 25. un 37. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 346 165

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiskas preču zīmes “GAP”, Kopienas grafiskas preču zīmes ar vārdisku elementu “GAP”, kā arī valsts vārdiskas preču zīmes “GAP” un valsts grafiskas preču zīmes ar vārdisku elementu “GAP” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – Vācija/Komisija

(Lieta T-134/14)

(2014/C 142/53)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze, J. Möller, un T. Lübbig, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbilstīgi LESD 264. pantam Eiropas Komisijas 2013. gada 18. decembra lēmumu “Valsts atbalsts SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem, C (2013) 4424, galīgā redakcija”;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽¹⁾ 4. panta 3. un 4. punkta un LESD 108. panta 2. punkta pārkāpums.

Šajā ziņā prasītāja pārmet atbildētājai oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, neizpildot savu īpašo pienācīgas rūpības pienākumu noskaidrot faktus. Ja Komisija būtu noskaidrojusi faktus ar pienācīgo rūpību, nebūtu iemesla uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda faktu novērtējumā.

Otrajā pamatā prasītāja norāda, ka Komisija neesot ievērojusi atbilstošos faktus, proti, Vācijas Likuma par atjaunojamās elektroenerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG*) darbības veidu, un it īpaši šajā likumā paredzēto finanšu plūsmas sistēmu. Komisija neesot arī ņēmusi vērā “valsts” lomu kā likumdevējai un veidojumam, kas nes atbildību par pārraudzības iestādēm, un kļūdaini no tā secinājusi kontroles situācijas esamību.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar īpašo kompensācijas režīmu energoietilpīgiem lietotājiem netiek radītas priekšrocības.

Prasītāja norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, pretrunā Vispārējās tiesas judikatūrai uzskatot, ka energoietilpīgiem lietotājiem tiek radītas priekšrocības.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka no valsts līdzekļiem netiek nodrošināta priekšrocība.

Prasītāja šeit apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, arī piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, kad tā atzina, ka valsts iestādēm bija kontrole pār dažādu privāto sabiedrību, kuras piedalījās Likuma par atjaunojamās elektroenerģijas prioritāti sistēmā, aktīviem.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir kļūdaini interpretēts un piemērots LESD 30. un 110. pants.

Prasītāja piektā pamata ietvaros norāda, ka Komisija ir pārkāpusi pienācīgas pārvaldības procedūras principu un tiesiskās palāvības aizsardzības principu, pārbaudot Likumu par atjaunojamās elektroenerģijas prioritāti atbilstīgi LESD 30. un 110. pantam, lai gan veids, kādā šis likums darbojas, ir bijis tai zināms vairāk nekā desmit gadus. Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot LESD 30. un 110. pantu, jo nav ne aplikšanas ar nodokli, ne diskriminējošas situācijas šo normu izpratnē.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – SolarWorld u.c./Padome

(Lieta T-141/14)

(2014/C 142/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: SolarWorld AG (Bonna, Vācija), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Itālija) un Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji – L. Ruessmann, advokāts, un J. Beck, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1238/2013 ⁽¹⁾ 3. pantu;
- apvienot šo lietu ar lietu T-507/13 un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētās regulas 3. pantā ir pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā un tas ir pretrunā ar Pamata antidempinga regulas ⁽²⁾ 8. pantu, ciktāl ar to no [antidempinga] pasākumiem ir atbrīvoti Ķīnas ražotāji, kuru kopīgajam paziņojumam par saistību uzņemšanos ir piekritusi Komisija, pārkāpjot prasītāju tiesības uz taisnīgu tiesas procesu un labas pārvaldības principu, prasītāju tiesības uz aizstāvību un Pamata antidempinga regulas 8. panta 4. punktu un 19. panta 2. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētās regulas 3. pantā ir pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā un tas ir pretrunā ar Pamata antidempinga regulas 8. pantu, ciktāl ar to no [antidempinga] pasākumiem ir atbrīvoti Ķīnas ražotāji, kuru prettiesiskajam kopīgajam paziņojumam par saistību uzņemšanos ir piekritusi Komisija.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētās regulas 3. pants ir pretrunā ar LESD 101. panta 1. punktu, ciktāl ar to no attiecīgajiem pasākumiem ir atbrīvoti noteikti Ķīnas ražotāji, pamatojoties uz piedāvājumu uzņemties saistības, kurām ir dota piekrišana un kuras ir apstiprinātas Īstenošanas lēmumā 2013/707/ES ⁽³⁾ un Komisijas Lēmumā 2013/423/ES ⁽⁴⁾, jo tā ir horizontāla vienošanās par cenām.

⁽¹⁾ Padomes 2013. gada 2. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1238/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē noteikto pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtīta kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu (OV L 325, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2013. gada 4. decembra Īstenošanas lēmums Nr. 2013/707/ES, ar ko apstiprina tādu saistību pieņemšanu, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga un antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu galīgo pasākumu piemērošanas periodā (OV L 325, 214. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2013. gada 2. augusta Lēmums 2013/423/ES, ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) importu (OV L 209, 26. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – SolarWorld u.c./Padome

(Lieta T-142/14)

(2014/C 142/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: SolarWorld AG (Bonna, Vācija), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Itālija) un Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji – L. Ruessmann, advokāts, un J. Beck, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

- atcelt Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1239/2013 ⁽¹⁾ 2. pantu;
- apvienot šo lietu ar lietu T-507/13 un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētās regulas 2. pantā ir pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā un tas ir pretrunā ar Pamata antisubsīdiju regulas ⁽²⁾ 13. pantu, ciktāl ar to no [antisubsīdiju] pasākumiem ir atbrīvoti Ķīnas ražotāji, kuru kopīgajam paziņojumam par saistību uzņemšanos ir piekritusi Komisija, pārkāpjot prasītāju tiesības uz taisnīgu tiesas procesu un labas pārvaldības principu, prasītāju tiesības uz aizstāvību un Pamata antisubsīdiju regulas 13. panta 4. punktu un 29. panta 2. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētās regulas 2. pantā ir pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā un tas ir pretrunā ar Pamata antisubsīdiju regulas 13. pantu, ciktāl ar to no [antisubsīdiju] pasākumiem ir atbrīvoti Ķīnas ražotāji, kuru prettiesiskajam kopīgajam paziņojumam par saistību uzņemšanos ir piekritusi Komisija.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētās regulas 3. pants ir pretrunā ar LESD 101. panta 1. punktu, ciktāl ar to no attiecīgajiem pasākumiem ir atbrīvoti noteikti Ķīnas ražotāji, pamatojoties uz piedāvājumu uzņemties saistības, kurām ir dota piekrišana un kuras ir apstiprinātas Īstenošanas lēmumā 2013/707/ES ⁽³⁾ un Komisijas Lēmumā 2013/423/ES ⁽⁴⁾, jo tā ir horizontāla vienošanās par cenām.

⁽¹⁾ Padomes 2013. gada 2. decembra Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 1239/2013, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu tādu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā vai kurus nosūta no Ķīnas Tautas Republikas (OV L 325, 66. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 11. jūnija Regula (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsīdētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 188, 93. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2013. gada 4. decembra Īstenošanas lēmums Nr. 2013/707/ES, ar ko apstiprina tādu saistību pieņemšanu, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga un antisubsīdēšanas procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu galīgo pasākumu piemērošanas periodā (OV L 325, 214. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2013. gada 2. augusta Lēmums 2013/423/ES, ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) importu (OV L 209, 26. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – Yingli Energy (China) u.c./Padome

(Lieta T-160/14)

(2014/C 142/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, Ķīna), Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding), Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Ķīna), Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Ķīna), Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Ķīna), Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding), Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding), Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Pekina, Ķīna), Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Pekina, Ķīna), Yingli Green Energy Europe (Diseldorf, Vācija), Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Vācija), Yingli Green Energy France SAS (Liona, Francija), Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Spānija), Yingli Green Energy Italia Srl (Roma, Itālija) un Yingli Green Energy International AG (Kloten, Šveice) (pārstāvji – A. Willems, S. De Knop un J. Charles, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;

- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1238/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē noteikto pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtīta kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu (OV L 325, 1. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītājiem;
- piespriest atbildētajai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar antidempinga pasākumiem, kurus nosaka kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un to galvenajām sastāvdaļām, kuras nosūta no Ķīnas Tautas Republikas, ja turpretī Paziņojumā par procedūras uzsākšanu bija minēti vienīgi kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļi un to galvenās sastāvdaļas, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009⁽¹⁾ 5. panta 10. un 11. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot antidempinga pasākumus kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un to galvenajām sastāvdaļām, par kurām netika veikta antidempinga izmeklēšana, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 1. un 17. pantu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, piemērojot valsts, kurā nav tirgus ekonomikas, metodi, lai aprēķinātu dempinga starpību precēm no tirgus ekonomikas valstīm, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. pantu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, veicot vienu izmeklēšanu par divām dažādām precēm (proti, kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un to elementiem), iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 1. panta 4. punktu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, nolemjot prasītājiem piemērot tirgus ekonomikas metodi vairāk nekā trīs mēnešus pēc izmeklēšanas uzsākšanas un pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas, lai aprēķinātu dempinga starpību, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka, atsevišķi neaprēķinot Savienības ražošanas nozarei nodarītos zaudējumus gan importa par dempinga cenām, gan citu zināmu faktoru dēļ un līdz ar to nosakot ievadmuities nodokļa likmi, kas ir augstāka par to, kāda ir nepieciešama, lai novērstu ar importa par dempinga cenām radītos zaudējumus Savienības ražošanas nozarei, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 3. pantu un 9. panta 4. punktu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka, neatklājot būtiskus faktus un apsvērumus, pamatojoties uz kuriem iestādes nolēma piemērot galīgos antidempinga pasākumus, tās ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 20. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – Yingli Energy (China) u.c./Padome

(Lieta T-161/14)

(2014/C 142/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Yingli Energy (China) Co. Ltd (Baoding, Ķīna), Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding), Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Ķīna), Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Ķīna), Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Ķīna), Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding), Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding), Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Beidzina, Ķīna), Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Pekina, Ķīna), Yingli Green Energy Europe (Diseldorfā, Vācija), Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Vācija), Yingli Green Energy France SAS (Liona, Francija), Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Spānija), Yingli Green Energy Italia Srl (Roma, Itālija) un Yingli Green Energy International AG (Kloten, Šveice) (pārstāvji – A. Willems, S. De Knop un J. Charles, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1239/2013, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu tādu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā vai kurus nosūta no Ķīnas Tautas Republikas (OV L 325, 66. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītājām;
- piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar kompensācijas pasākumiem, kurus nosaka kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un to galvenajām sastāvdaļām, kuras nosūta no Ķīnas Tautas Republikas, ja turpretī Paziņojumā par procedūras uzsākšanu bija minēti vienīgi kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļi un to galvenās sastāvdaļas, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009⁽¹⁾ 10. panta 12. un 13. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot kompensācijas pasākumus kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un to galvenajām sastāvdaļām, par kurām netika veikta antisubsidēšanas izmeklēšana, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 1. un 27. pantu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, veicot vienu izmeklēšanu par divām dažādām precēm (proti, kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un to elementiem), iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 2. panta c) punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 11. jūnija Regula (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 188, 93. lpp.).

**Prasība, kas celta 2014. gada 3. martā – PRS Mediterranean/ITSB – Reynolds Presto Products
("NEOWEB")**

(Lieta T-166/14)

(2014/C 142/58)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PRS Mediterranean Ltd (Tel Aviv, Izraēla) (pārstāvji – A. Späth un V. Töbelmann, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnice: Reynolds Presto Products, Inc. (Richmond, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 28. novembra lēmumu apvienotajās lietās R 889/2012-2 un R 635/2012-2;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "NEOWEB" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 19. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 6 184 568

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnice

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vairākas valsts vārdiskas preču zīmes “GEOWEB” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1., 17. un 19. klasē, un neregistrēta preču zīme “GEOWEB”, kas tiek izmantota komercdarbībā visās Eiropas Savienības dalībvalstīs

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzības noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, 8. panta 3. punkta, 8. panta 4. punkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – *Stahlwerk Bous*/Komisija

(Lieta T-172/14)

(2014/C 142/59)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Stahlwerk Bous GmbH* (*Bous*, Vācija) (pārstāvji – *H. Höfler*, *C. Kahle* un *V. Winkler*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lietā attiecībā uz valsts atbalstu SA.33995 (2013/C) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem pieņemto atbildētājas lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, kas paziņots kopā ar uzaicinājumu iesniegt piezīmes (OV 2014 C 37, 73. lpp.);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

1. Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai atbildētāja nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu. Lēmumā par procedūras uzsākšanu neesot ietverts konkrēts materiāltiesisks novērtējums, kas būtu pamatots ar faktiskiem un tiesību apsvērumiem attiecībā uz visu pārkāpumu veidojošo elementu pastāvēšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Līgumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā norāda, ka ar Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts. Tā šajā kontekstā apgalvo, ka Tiesa savā 2001. gada 13. marta spriedumā lietā C-379/98 *PreussenElektra* (*Recueil*, I-2099. lpp.) jau ir nospriedusi, ka ar likumu par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*, turpmāk tekstā – “*EEG*”) netiek piešķirts nekāds atbalsts. *EEG* būtībā esot palicis nemainīgs. It īpaši neesot mainījušies atbalsta novērtējuma pamataspekti. Tas pats attiecoties arī uz atbildētājas 2002. gada 22. maija lēmumu (OV C 164, 5. lpp.), ar kuru atbildētāja esot konstatējusi, ka *EEG* nav uzskatāms par atbalstu.
- Tāpat prasītāja norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neatbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Tā šajā ziņā it īpaši norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neesot priekšrocība, ko uzņēmums nebūtu ieguvis parastajos tirgus apstākļos, ka tam nav selektīvs raksturs, ka tas nav valsts atbalsts vai no valsts līdzekļiem piešķirts atbalsts un ka tas nerada nedz konkurences izkropļojumu, nedz iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

3. Saderība ar iekšējo tirgu

- Gadījumā, ja Vispārējā tiesa atzītu, ka šajā lietā pastāv valsts atbalsts, prasītāja uzskata, ka tas būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam.
-

Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – WeserWind/Eiropas Komisija

(Lieta T-173/14)

(2014/C 142/60)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Vācija)* (pārstāvji – *H. Höfler, C. Kahle* un *V. Winkler*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lietā attiecībā uz valsts atbalstu SA.33995 (2013/C) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem pieņemto atbildētājas lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, kas paziņots kopā ar uzaicinājumu iesniegt piezīmes (OV 2014 C 37, 73. lpp.);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

1. Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai atbildētāja nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu. Lēmumā par procedūras uzsākšanu neesot ietverts konkrēts materiāltiesisks novērtējums, kas būtu pamatots ar faktiskiem un tiesību apsvērumiem attiecībā uz visu pārkāpumu veidojošo elementu pastāvēšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Līgumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā norāda, ka ar Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts. Tā šajā kontekstā apgalvo, ka Tiesa savā 2001. gada 13. marta spriedumā lietā C-379/98 *PreussenElektra* (Recueil, I-2099. lpp.) jau ir nospriedusi, ka ar likumu par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*, turpmāk tekstā – “*EEG*”) netiek piešķirts nekāds atbalsts. *EEG* būtībā esot palicis nemainīgs. It īpaši neesot mainījušies atbalsta novērtējuma pamataspekti. Tas pats attiecoties arī uz atbildētājas 2002. gada 22. maija lēmumu (OV C 164, 5. lpp.), ar kuru atbildētāja esot konstatējusi, ka *EEG* nav uzskatāms par atbalstu.
- Tāpat prasītāja norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neatbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Tā šajā ziņā it īpaši norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neesot priekšrocība, ko uzņēmums nebūtu ieguvis parastajos tirgus apstākļos, ka tam nav selektīvs raksturs, ka tas nav valsts atbalsts vai no valsts līdzekļiem piešķirts atbalsts un ka tas nerada nedz konkurences izkropļojumu, nedz iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

3. Saderība ar iekšējo tirgu

- Gadījumā, ja Vispārējā tiesa atzītu, ka šajā lietā pastāv valsts atbalsts, prasītāja uzskata, ka tas būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – Dieckerhoff Guss/Komisija

(Lieta T-174/14)

(2014/C 142/61)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dieckerhoff Guss GmbH (Gevelsberg, Vācija)* (pārstāvji – *H. Höfler, C. Kahle* un *V. Winkler*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lietā attiecībā uz valsts atbalstu SA.33995 (2013/C) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem pieņemto atbildētājas lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, kas paziņots kopā ar uzaicinājumu iesniegt piezīmes (OV 2014 C 37, 73. lpp.);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

1. Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai atbildētāja nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu. Lēmumā par procedūras uzsākšanu neesot ietverts konkrēts materiāltiesisks novērtējums, kas būtu pamatots ar faktiskiem un tiesību apsvērumiem attiecībā uz visu pārkāpumu veidojošo elementu pastāvēšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Līgumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā norāda, ka ar Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts. Tā šajā kontekstā apgalvo, ka Tiesa savā 2001. gada 13. marta spriedumā lietā C-379/98 *PreussenElektra (Recueil, I-2099. lpp.)* jau ir nospriedusi, ka ar likumu par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*, turpmāk tekstā – “*EEG*”) netiek piešķirts nekāds atbalsts. *EEG* būtībā esot palicis nemainīgs. It īpaši neesot mainījušies atbalsta novērtējuma pamataspekti. Tas pats attiecoties arī uz atbildētājas 2002. gada 22. maija lēmumu (OV C 164, 5. lpp.), ar kuru atbildētāja esot konstatējusi, ka *EEG* nav uzskatāms par atbalstu.
- Tāpat prasītāja norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neatbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Tā šajā ziņā it īpaši norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neesot priekšrocība, ko uzņēmums nebūtu ieguvis parastajos tirgus apstākļos, ka tam nav selektīvs raksturs, ka tas nav valsts atbalsts vai no valsts līdzekļiem piešķirts atbalsts un ka tas nerada nedz konkurences izkropļojumu, nedz iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

3. Saderība ar iekšējo tirgu

- Gadījumā, ja Vispārējā tiesa atzītu, ka šajā lietā pastāv valsts atbalsts, prasītāja uzskata, ka tas būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – *Walter Hundhausen/Komisija*

(Lieta T-175/14)

(2014/C 142/62)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Vācija)* (pārstāvji – *H. Höfler, C. Kahle* un *V. Winkler*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lietā attiecībā uz valsts atbalstu SA.33995 (2013/C) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem pieņemto atbildētājas lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, kas paziņots kopā ar uzaicinājumu iesniegt piezīmes (OV 2014 C 37, 73. lpp.);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

1. Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

— Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai atbildētāja nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu. Lēmumā par procedūras uzsākšanu neesot ietverts konkrēts materiāltiesisks novērtējums, kas būtu pamatots ar faktiskiem un tiesību apsvērumiem attiecībā uz visu pārkāpumu veidojošo elementu pastāvēšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Līgumu pārkāpums

— Prasītāja šajā ziņā norāda, ka ar Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts. Tā šajā kontekstā apgalvo, ka Tiesa savā 2001. gada 13. marta spriedumā lietā C-379/98 *PreussenElektra (Recueil, I-2099. lpp.)* jau ir nospriedusi, ka ar likumu par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*, turpmāk tekstā – “*EEG*”) netiek piešķirts nekāds atbalsts. *EEG* būtībā esot palicis nemainīgs. It īpaši neesot mainījušies atbalsta novērtējuma pamataspekti. Tas pats attiecoties arī uz atbildētājas 2002. gada 22. maija lēmumu (OV C 164, 5. lpp.), ar kuru atbildētāja esot konstatējusi, ka *EEG* nav uzskatāms par atbalstu.

— Tāpat prasītāja norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neatbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Tā šajā ziņā it īpaši norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neesot priekšrocība, ko uzņēmums nebūtu ieguvis parastajos tirgus apstākļos, ka tam nav selektīvs raksturs, ka tas nav valsts atbalsts vai no valsts līdzekļiem piešķirts atbalsts un ka tas nerada nedz konkurences izkropļojumu, nedz iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

3. Saderība ar iekšējo tirgu

— Gadījumā, ja Vispārējā tiesa atzītu, ka šajā lietā pastāv valsts atbalsts, prasītāja uzskata, ka tas būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – *Georgsmarienhütte/Komisija*

(Lieta T-176/14)

(2014/C 142/63)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Georgsmarienhütte GmbH* (*Georgsmarienhütte*, Vācija) (pārstāvji –*H. Höfler*, *C. Kahle* un *V. Winkler*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt lietā attiecībā uz valsts atbalstu SA.33995 (2013/C) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta *EEG* piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem pieņemto atbildētājas lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, kas paziņots kopā ar uzaicinājumu iesniegt piezīmes (OV 2014 C 37, 73. lpp.);

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

1. Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

— Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai atbildētāja nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu. Lēmumā par procedūras uzsākšanu neesot ietverts konkrēts materiāltiesisks novērtējums, kas būtu pamatots ar faktiskiem un tiesību apsvērumiem attiecībā uz visu pārkāpumu veidojošo elementu pastāvēšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Līgumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā norāda, ka ar Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts. Tā šajā kontekstā apgalvo, ka Tiesa savā 2001. gada 13. marta spriedumā lietā C-379/98 *PreussenElektra (Recueil, I-2099. lpp.)* jau ir nospriedusi, ka ar likumu par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*, turpmāk tekstā – “*EEG*”) netiek piešķirts nekāds atbalsts. *EEG* būtībā esot palicis nemainīgs. It īpaši neesot mainījušies atbalsta novērtējuma pamataspekti. Tas pats attiecoties arī uz atbildētājas 2002. gada 22. maija lēmumu (OV C 164, 5. lpp.), ar kuru atbildētāja esot konstatējusi, ka *EEG* nav uzskatāms par atbalstu.
- Tāpat prasītāja norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neatbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Tā šajā ziņā it īpaši norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neesot priekšrocība, ko uzņēmums nebūtu ieguvis parastajos tirgus apstākļos, ka tam nav selektīvs raksturs, ka tas nav valsts atbalsts vai no valsts līdzekļiem piešķirts atbalsts un ka tas nerada nedz konkurences izkropļojumu, nedz iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

3. Saderība ar iekšējo tirgu

- Gadījumā, ja Vispārējā tiesa atzītu, ka šajā lietā pastāv valsts atbalsts, prasītāja uzskata, ka tas būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – Harz Guss Zorge/Komisija

(Lieta T-177/14)

(2014/C 142/64)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja:

Harz Guss Zorge GmbH (Zorge, Vācija) (pārstāvji – H. Höfler, C. Kahle un V. Winkler, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lietā attiecībā uz valsts atbalstu SA.33995 (2013/C) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta *EEG* piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem pieņemto atbildētājas lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, kas paziņots kopā ar uzaicinājumu iesniegt piezīmes (OV 2014 C 37, 73. lpp.);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

1. Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai atbildētāja nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu. Lēmumā par procedūras uzsākšanu neesot ietverts konkrēts materiāltiesisks novērtējums, kas būtu pamatots ar faktiskiem un tiesību apsvērumiem attiecībā uz visu pārkāpumu veidojošo elementu pastāvēšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Līgumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā norāda, ka ar Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts. Tā šajā kontekstā apgalvo, ka Tiesa savā 2001. gada 13. marta spriedumā lietā C-379/98 *PreussenElektra (Recueil, I-2099. lpp.)* jau ir nospriedusi, ka ar likumu par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*, turpmāk tekstā – “*EEG*”) netiek piešķirts nekāds atbalsts. *EEG* būtībā esot palicis nemainīgs. It īpaši neesot mainījušies atbalsta novērtējuma pamataspekti. Tas pats attiecoties arī uz atbildētājas 2002. gada 22. maija lēmumu (OV C 164, 5. lpp.), ar kuru atbildētāja esot konstatējusi, ka *EEG* nav uzskatāms par atbalstu.

- Tāpat prasītāja norāda, ka EEG maksājuma samazinājums neatbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Tā šajā ziņā it īpaši norāda, ka EEG maksājuma samazinājums neesot priekšrocība, ko uzņēmums nebūtu ieguvis parastajos tirgus apstākļos, ka tam nav selektīvs raksturs, ka tas nav valsts atbalsts vai no valsts līdzekļiem piešķirts atbalsts un ka tas nerada nedz konkurences izkropļojumu, nedz iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

3. Saderība ar iekšējo tirgu

- Gadījumā, ja Vispārējā tiesa atzītu, ka šajā lietā pastāv valsts atbalsts, prasītāja uzskata, ka tas būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss/Komisija

(Lieta T-178/14)

(2014/C 142/65)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim an der Ruhr, Vācija) (pārstāvji – H. Höfler, C. Kahle un V. Winkler, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lietā attiecībā uz valsts atbalstu SA.33995 (2013/C) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem pieņemto atbildētājas lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, kas paziņots kopā ar uzaicinājumu iesniegt piezīmes (OV 2014 C 37, 73. lpp.);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

1. Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai atbildētāja nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu. Lēmumā par procedūras uzsākšanu neesot ietverts konkrēts materiāltiesisks novērtējums, kas būtu pamatots ar faktiskiem un tiesību apsvērumiem attiecībā uz visu pārkāpumu veidojošo elementu pastāvēšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Līgumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā norāda, ka ar Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts. Tā šajā kontekstā apgalvo, ka Tiesa savā 2001. gada 13. marta spriedumā lietā C-379/98 *PreussenElektra* (Recueil, I-2099. lpp.) jau ir nospriedusi, ka ar likumu par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*, turpmāk tekstā – “EEG”) netiek piešķirts nekāds atbalsts. EEG būtībā esot palicis nemainīgs. It īpaši neesot mainījušies atbalsta novērtējuma pamataspekti. Tas pats attiecoties arī uz atbildētājas 2002. gada 22. maija lēmumu (OV C 164, 5. lpp.), ar kuru atbildētāja esot konstatējusi, ka EEG nav uzskatāms par atbalstu.
- Tāpat prasītāja norāda, ka EEG maksājuma samazinājums neatbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Tā šajā ziņā it īpaši norāda, ka EEG maksājuma samazinājums neesot priekšrocība, ko uzņēmums nebūtu ieguvis parastajos tirgus apstākļos, ka tam nav selektīvs raksturs, ka tas nav valsts atbalsts vai no valsts līdzekļiem piešķirts atbalsts un ka tas nerada nedz konkurences izkropļojumu, nedz iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

3. Saderība ar iekšējo tirgu

- Gadījumā, ja Vispārējā tiesa atzītu, ka šajā lietā pastāv valsts atbalsts, prasītāja uzskata, ka tas būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – *Schmiedewerke Gröditz*/Komisija

(Lieta T-179/14)

(2014/C 142/66)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Schmiedewerke Gröditz GmbH* (Gröditz, Vācija) (pārstāvji – *H. Höfler, C. Kahle* un *V. Winkler*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lietā attiecībā uz valsts atbalstu SA.33995 (2013/C) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem pieņemto atbildētājas lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, kas paziņots kopā ar uzaicinājumu iesniegt piezīmes (OV 2014 C 37, 73. lpp.);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

1. Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai atbildētāja nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu. Lēmumā par procedūras uzsākšanu neesot ietverts konkrēts materiāltiesisks novērtējums, kas būtu pamatots ar faktiskiem un tiesību apsvērumiem attiecībā uz visu pārkāpumu veidojošo elementu pastāvēšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Līgumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā norāda, ka ar Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts. Tā šajā kontekstā apgalvo, ka Tiesa savā 2001. gada 13. marta spriedumā lietā *C-379/98 PreussenElektra (Recueil, I-2099. lpp.)* jau ir nospriedusi, ka ar likumu par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*, turpmāk tekstā – “*EEG*”) netiek piešķirts nekāds atbalsts. *EEG* būtībā esot palicis nemainīgs. It īpaši neesot mainījušies atbalsta novērtējuma pamataspekti. Tas pats attiecoties arī uz atbildētājas 2002. gada 22. maija lēmumu (OV C 164, 5. lpp.), ar kuru atbildētāja esot konstatējusi, ka *EEG* nav uzskatāms par atbalstu.
- Tāpat prasītāja norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neatbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Tā šajā ziņā it īpaši norāda, ka *EEG* maksājuma samazinājums neesot priekšrocība, ko uzņēmums nebūtu ieguvis parastajos tirgus apstākļos, ka tam nav selektīvs raksturs, ka tas nav valsts atbalsts vai no valsts līdzekļiem piešķirts atbalsts un ka tas nerada nedz konkurences izkropļojumu, nedz iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

3. Saderība ar iekšējo tirgu

- Gadījumā, ja Vispārējā tiesa atzītu, ka šajā lietā pastāv valsts atbalsts, prasītāja uzskata, ka tas būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam.
-

Prasība, kas celta 2014. gada 21. martā – Schmiedag/Komisija

(Lieta T-183/14)

(2014/C 142/67)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Schmiedag GmbH* (Hagen, Vācija) (pārstāvji – *H. Höfler*, *C. Kahle* un *V. Winkler*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lietā attiecībā uz valsts atbalstu SA.33995 (2013/C) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem pieņemto atbildētājas lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, kas paziņots kopā ar uzaicinājumu iesniegt piezīmes (OV 2014 C 37, 73. lpp.);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

1. Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai atbildētāja nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu. Lēmumā par procedūras uzsākšanu neesot ietverts konkrēts materiāltiesisks novērtējums, kas būtu pamatots ar faktiskiem un tiesību apsvērumiem attiecībā uz visu pārkāpumu veidojošo elementu pastāvēšanu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. Līgumu pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā norāda, ka ar Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts. Tā šajā kontekstā apgalvo, ka Tiesa savā 2001. gada 13. marta spriedumā lietā C-379/98 *PreussenElektra* (Recueil, I-2099. lpp.) jau ir nospriedusi, ka ar likumu par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*, turpmāk tekstā – “EEG”) netiek piešķirts nekāds atbalsts. EEG būtībā esot palicis nemainīgs. It īpaši neesot mainījušies atbalsta novērtējuma pamataspekti. Tas pats attiecoties arī uz atbildētājas 2002. gada 22. maija lēmumu (OV C 164, 5. lpp.), ar kuru atbildētāja esot konstatējusi, ka EEG nav uzskatāms par atbalstu.
- Tāpat prasītāja norāda, ka EEG maksājuma samazinājums neatbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu. Tā šajā ziņā it īpaši norāda, ka EEG maksājuma samazinājums neesot priekšrocība, ko uzņēmums nebūtu ieguvis parastajos tirgus apstākļos, ka tam nav selektīvs raksturs, ka tas nav valsts atbalsts vai no valsts līdzekļiem piešķirts atbalsts un ka tas nerada nedz konkurences izkropļojumu, nedz iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

3. Saderība ar iekšējo tirgu

- Gadījumā, ja Vispārējā tiesa atzītu, ka šajā lietā pastāv valsts atbalsts, prasītāja uzskata, ka tas būtu saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam.

Prasība, kas celta 2014. gada 21. martā – Atlantic Multipower Germany/ITSB – Nutrichem Diät + Pharma (“NOxtreme”)

(Lieta T-186/14)

(2014/C 142/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Atlantic Multipower Germany GmbH & Co. OHG* (Hamburga, Vācija) (pārstāvis – *W. Berlit*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa *ITSB* Apelāciju padomē dalībniece: *Nutrichem Diät + Pharma GmbH* (Roth, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 764/2013–4;
- atcelt Anulēšanas nodaļas 2013. gada 12. aprīļa lēmumu Nr. 6333C;
- piespriest personai, kas iestājas lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu:

vārdiska preču zīme “NOxtreme” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29., 30. un 32. klasē – Kopienas preču zīme Nr. 10 177 889

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: *Nutrichem Diät + Pharma GmbH*

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums:

valsts un Kopienas grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “X-TREME”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29. un 32. klasē

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 57. panta 2. un 3. punkta kopsakarā ar 42. panta 2. un 3. punktu pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2014. gada 14. februāra rīkojums – *Alfa-Beta Vassilopoulos/ITSB – Henkel* (“AB terra Leaf”)

(Lieta T-522/12) ⁽¹⁾

(2014/C 142/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 32, 2.2.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 10. februāra rīkojums – *Jinko Solar u.c./Parlaments u.c.*

(Lieta T-142/13) ⁽¹⁾

(2014/C 142/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 123, 27.4.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 5. marta rīkojums – Triarii/Komisija**(Lieta T-435/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 304, 19.10.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 27. februāra rīkojums – Fard et Sarkandi/Padome**(Lieta T-439/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/72)

Tiesvedības valoda – angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 367, 14.12.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 5. februāra rīkojums – Hermani Trollis/ECHA**(Lieta T-466/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/73)

Tiesvedības valoda – angļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 325, 9.11.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 19. marta rīkojums – Stichting Sona et Nao/Komisija**(Lieta T-505/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/74)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 26. marta spriedums – CP/Parlaments

(Lieta F-8/13) ⁽¹⁾

Civildienests — Ierēdnis — Nodaļas vadītājs — Pārbaudes laiks — Neapstiprināšana nodaļas vadītāja amatā — Iecelšana citā amatā, kas nav vadošs amats — Parlamenta iekšējie noteikumi

(2014/C 142/75)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CP (pārstāvji – L. Levi un A. Tymen, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – O. Caisou-Rousseau un V. Montebello-Demogeot)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu neapstiprināt prasītāju nodaļas vadītāja amatā un pārcelt viņu uz Iekšpolitikas ģenerāldirektorātu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt 2012. gada 23. marta lēmumu, ar kuru Eiropas Parlaments neapstiprināja CP nodaļas vadītāja amatā un pārcēla viņu uz Savienības iekšpolitikas ģenerāldirektorātu;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Eiropas Parlaments sedz savus, kā arī atlīdzina CP tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 108, 13.4.2013, 39. lpp.

Civildienesta tiesas trešās palātas 2014. gada 27. februāra rīkojums – Walton/Komisija

(Lieta F-32/13) ⁽¹⁾

Civildienests — Pagaidu darbinieks — Atlaišanas pabalsts — Atbrīvošana no amata, kas konstatēta ar Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas lēmumu — Atbrīvošanas no amata datuma noteikšana — Res judicata spēks — Iecelējinstiācijas lēmumi, kas kļuvuši galīgi, jo nav iesniegta prasība tiesā — Iepriekšēja administratīvā procesa neievērošana — Acīmredzama nepieņemamība

(2014/C 142/76)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Robert Walton (Oksforda, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – F. Moyses, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Currall un A.-C. Simon)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru ir noraidīts lūgums atlīdzināt nesamaksāto summu, kas Komisijai bija jāsamaksā prasītājam kā atlaišanas pabalsts

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) R. Walton sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 207, 20.7.2013., 58. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV